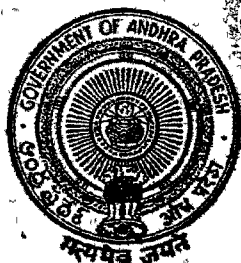

Issued on 16-8-61

Volume. XI

No. 3

21 MAY 1962

7th December, 1960
(Wednesday)

16th Agrahayana 1882 S.E.

Andhra Pradesh Legislative Assembly Debates OFFICIAL REPORT

Part II—Proceedings other than Questions and Answers

CONTENTS

	Pages
Business of the House.	... 121
Point of Order :	... 121-132
re: The Andhra Preservation of Private Forests (Andhra Pradesh Amendment) Bill, 1960.	
Discussion on :	... 132-172
The Draft Third Five Year Plan of the State.	

Notes: For the convenience of the speech debaters, amendments and
replies are given in this form.

Printed by the Government of Andhra Pradesh, Hyderabad.
For the Director, Government Printing Press, Hyderabad.

THE
ANDHRA PRADESH LEGISLATIVE ASSEMBLY
DEBATES
Part II—Proceedings other than Questions and Answers]
OFFICIAL REPORT

*Ninth day of the Eleventh Session of the
Andhra Pradesh Legislative Assembly*

ANDHRA PRADESH LEGISLATIVE ASSEMBLY
Wednesday, the 7th December, 1960

The House met at Nine of the Clock

[*Mr. Speaker in the Chair*]

QUESTIONS AND ANSWERS

(SEE PART I)

BUSINESS OF THE HOUSE

మిస్టర్ స్పీకర్ : శ్రీ సుందరయ్యగారు adjournment motion పంపించారు ఎవరినో చంపారట, చాల అక్రమాలు జరిగినవట. దానినిగురించి చెప్పటకు మంత్రిగారు తయారుగా ఉన్నారా? చీఫ్ మినిష్టరుగారు లేరు.

శ్రీ పి సుందరయ్య (గన్నవరం) : లా-మినిష్టరుగారు ఉన్నారు.

**The Minister for Finance (Sri K Brahmananda Reddy) : Law and order is dealt with by Chief Minister, Sir*

మిస్టర్ స్పీకర్ : రేపు చూదాము.

POINT OF ORDER

*re : The Andhra Preservation of Private Forests
(Andhra Pradesh Amendment) Bill, 1960.*

మిస్టర్ స్పీకర్ : ఇప్పుడు forests కు సంబంధించిన Bill మీద నిన్ను సుందరయ్యగారు raise చేసిన Point of Order ను గురించి తీసుకొందాము. ఇందులో facts మీద పోదాము. లేకపోతే confusion వస్తుంది. దేనిమీద discuss చేయాలో చూచి దానిమీదనే concentrate చేద్దాము. కొంతకాలం క్రిందట బిల్లును గజెట్ లో పబ్లిష్ చేశారు. దరిమిలా House prorogue

Point of order
re The Andhra Preservation
of Private Forests (Andhra Pradesh
Amendment) Bill, 1960

అయినది. తరువాత ఆర్డినెన్సు వచ్చింది ఆర్డినెన్సు నెడీ 26-11-60 It was put on the Table of the House on 28-11-60.

***Sri P. Sundarayya :** It was not put on the Table on 28-11-60. It was put only on the 2nd or 3rd December.

మిస్టర్ స్పీకర్ : గజెట్ లో 26 న పబ్లిష్ అయినది

శ్రీ వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్య (నత్తెనపల్లి) తారీకు లేదు, తారీకు లేకుండా పబ్లిష్ అయినది.

మిస్టర్ స్పీకర్ . ఆర్డి నెన్సుమీద తారీకు ఉన్నది

శ్రీ పి. సుందరయ్య . 26వ తారీకున అచ్చుకాలేదు మంత్రిగారు స్టేటు మెంటు చేశారు

మిస్టర్ స్పీకర్ : వారి స్టేటుమెంటు నాకు అక్కరలేదు, date చూద్దాము, legal గా ఏమి ఉన్నదో చూడాలి నాకు ఆర్డి నెన్సు పబ్లి కేషన్ ఎప్పుడో కావాలి. నన్ను facts తెలుసుకోనీయండి తరువాత నేను అడుగు తాను. You will help me in deciding the matter.

The facts are: The Gazette Extraordinary is dated the 26th November 1960. It is published therein :

"The following ordinance which is promulgated by the Governor on 26th November is hereby published for general information". The ordinance is signed by the Governor on the 26th and is also published in the Gazette Extraordinary on the 26th November.

ఎప్పుడు పంచిపెట్టాలనేదానికి 'as soon as possible' అని ఉన్నది. కాననసభ సమావేశమైన మొదటిరోజున పంచిపెట్టవలెను, మొదటిగంటలో పంచిపెట్టవలెనా అనేది లేదు నేను Constitution లో చూశాను.

It is not a rule. It is an Article of the Constitution. It states that *as soon as possible* the Ordinance should be distributed amongst the members. I take it that it is dated 26th November and it is also published on 26th November 1960. Publication is the important portion apart from signing. On what date it is published? Here is the Gazette dated 26th November. Therefore, I will take that as a fact and on that basis you have to talk. Otherwise, there is no use.

దానివల్ల వచ్చే repercussion ఏమిటి— అనేది ప్రశ్న You have got an ordinance dated November 26th తరువాత పంచెపెట్టారు ఫలానా రోజున పంచెపెట్టాలని మన రూల్సులో గాని, Constitution లో గాని లేదు As soon as possible after the House assembles, that must be placed on the Table of the House. Therefore, I do not think that it is irregular if it was placed on the Table of the House on 2nd December 28వ తేదీనో, 29వ తేదీనో Table మీద పెట్టాలి అనేది లేదు ఎప్పుడు ఉంచినా, దానివల్ల Ordinance యొక్క legal nature పోదు తొందరగా Table మీద ఉంచితే మంచిది It may be equitable అది వేరే సంగతి. కాని ఇది ultra vires అవుతుంది, ఆర్డినెన్సు చెల్లదు అనే వాదంలేదు I am giving my finding There is an end of the matter అప్పుడు question ఏమంటే ఆర్డినెన్సు వచ్చింది దానియొక్క effect ఏమిటి? Prorogation యొక్క effect ఏమిటి? మళ్ళీ publish చేయాలా? చేయకుండా ఆ stage లోనుంచి రావచ్చును. On this I want to hear both the opposition and the Chief Minister

శ్రీ పి సుందరయ్య : అసలు ఈ బిల్లు మొదట ఆగస్టు నెలలో ప్రకటించారు. తర్వాత, ఆర్డినెన్సు జారీచేయటానికి యీ హౌస్ ను ప్రోరోగ్ చేశారు. కాన్స్టిట్యూషనల్ గా వ్యతిరేకం కాకపోయినా, ఆర్డినెన్సు జారీచేయటము కొరకు యీ హౌస్ ను ప్రోరోగ్ చేయటం న్యాయంకాదు అది గవర్నమెంట్ బిల్లు కాబట్టి, హౌస్ ప్రోరోగ్ చేసినప్పటికీ, మళ్ళీ గవర్నమెంట్ నోటీసు ఇచ్చి ఆ బిల్లు కంటిన్యూ చేయవచ్చును అందువల్ల హౌస్ ప్రోరోగ్ అయిపోయింది కాబట్టి ఆ బిల్లు లాప్స్ అయిపోయిందనే వాదన సేమ తీసుకురావటం లేదు. ప్రధానమైన విషయం ఏమిటంటే—ఆ బిల్లు మన శాసనసభలో ఉన్నది. ఆ బిల్లుబదులు ఒక ఆర్డినెన్సు చేశారు లెజిస్లేటివ్ ప్రొసెస్ ద్వారా జరుగుతున్న బిల్లుకు బదులు, ఏ కారణంచేతనో ఎమో ఆర్డినెన్సు చేశారు దాంతో ఆ బిల్లు యాక్టు అయిపోయింది. అది యాక్టు అయిపోయినతర్వాత ఆ బిల్లు మన శాసనసభముందర లేదు. ఆర్డినెన్సుద్వారా, అది యాక్టు అయి అమలులో ఉన్నది కాబట్టి, దానిలో ఏదైనా మార్పులు తీసుకురావటానికిగాని, లేదా ఆర్డినెన్స్ ను రెగ్యులరైజ్ చేయటంకోసం గాని ప్రభుత్వం ఇంకొక బిల్లు ప్రత్యేకంగా ప్రకటించి, ఆ బిల్లును అసెంబ్లీలో ప్రవేశపెట్టాలి కాని మంత్రిగారు ఆ రకంగా బిల్లును పబ్లిష్ చేయవేలేదు. పబ్లిష్ చేయకుండా సవరణలు మాత్రం ఇచ్చారు.

Point of order
re : The Andhra Preservation
of Private Forests (Andhra Pradesh
Amendment) Bill, 1960

ఆర్డినెన్సుద్వారా ఏ బిల్లు అయితే లాప్స్ అయిపోయిందో, ఆ బిల్లు ఉన్నట్లుగా ఊహించుకొని దానికి సవరణలు ఇచ్చారు తప్పితే, అది అసలు నూతనబిల్లు కాదు. వారు ఇచ్చిన సవరణలకూడ అసలు బిల్లును పూర్తిగా మార్చివేసేటట్లు ఉన్నవి బిల్లులోని ప్రతి క్లాజుకు అమెండ్ మెంట్స్ ఇవ్వటం జరిగింది ప్రతి క్లాజును పూర్తిగా మార్చుచేసి, దాదాపు ఒక నూతనబిల్లుగా తయారయ్యేటట్లు, వారు ప్రవేశపెట్టినవి సవరణలు అనిపించుకోవు సవరణలరూపంలో ప్రభుత్వం ఒక క్రొత్త బిల్లును ప్రవేశపెట్టటం పార్లమెంటరీ సాంప్రదాయాలకు వ్యతిరేకము. క్రొత్త బిల్లును ప్రవేశపెట్టటానికి మన రూల్సులో రెండు ప్రొసీజర్స్ ఉన్నవి ఒకటి—మీ దగ్గర స్పెషల్ వర్మిషన్ తీసుకొని గెజిట్ లో ప్రకటిస్తే అది ఇన్ ట్రడక్షన్ అయినట్లు లెక్కవేసుకోవాలి లేదా, రెండు—మీ దగ్గరకు రాకుండా ఆ బిల్లు అచ్చువేసి, శాసనసభముందుకు తీసుకువచ్చి, ఇంట్రడక్షన్ కోసం శాసన సభయొక్క ఆమోదం పొంది ఉండాలి ఈ రెండూ ప్రభుత్వం చేయలేదు. ఈ రెండూ చేయక ఎప్పుడో లాప్స్ అయినటువంటి బిల్లును, మన హవుస్ లో లేనటువంటి బిల్లును, ఉన్నట్లుగా ఊహించుకొని, ఆ బిల్లు ఉద్దేశాలను పూర్తిగా మార్చేరితిగా దానికి సవరణలుపెట్టి ఈ రకంగా చేయటం ఇది ఇన్ ట్రెగ్యులర్ ప్రొసీజర్. ఆ బిల్లు యీ హవుస్ ముందు లేనట్లు మీరు రూలింగ్ ఇచ్చినట్లయితే, గవర్నమెంట్ వారు వేరే బిల్లు ఎక్స్ ప్రెస్సింగ్ గెజిట్ లో ప్రకటించి దానిని మన హవుస్ ముందుకు తీసుకువచ్చిన తర్వాత, మనం చర్చించి పాస్ చేయవచ్చును. అంతేతప్ప, ఇప్పుడు మనం దీనిమీద ప్రొసీజర్ అయ్యేందుకు వీలులేదు అన్నది నాయొక్క మేజర్ పాయింట్. అందుచేత “ప్రభుత్వము చేసింది రాంగ్ ప్రొసీజర్; మన హవుస్ ముందర అటువంటి బిల్లు ఏమీలేదు” అని మీరు రూలింగ్ ఇవ్వాలని కోరుతున్నాను మన ప్రభుత్వం పార్లమెంటరీ సాంప్రదాయాలను అనుసరించవలసి ఉంటుంది. ఆ విధంగా అనుసరిస్తామని ప్రభుత్వం రెండు సంవత్సరాలక్రితం చేసిన వాగ్దానాన్ని నిలబెట్టుకోకుండా ఉన్నది. పార్లమెంటరీ సాంప్రదాయాలను కాపాడవలసిందిగా మరల మీరు రూలింగ్ ఇవ్వాలని కోరుతున్నాను అసలు శాసనసభను కన్వీన్ చేసిన తర్వాత అది కూర్చునే లోపల ఆర్డినెన్సు చేయటం న్యాయంకాదు. మన కాన్స్టిట్యూషన్ లో “వెన్ ది హవుస్ ఈజ్ ఇన్ సెషన్, సో ఆర్డినెన్సు కెన్ బి ఇస్యూడ్” అని ఉన్నది. శాసనసభను కన్వీన్ చేసిన దగ్గరనుండి ప్రోరోగ్ చేసేంతవరకు సెషన్ అనబడుతుంది అన్నది మన పార్లమెంటరీ సాంప్రదాయము ప్రోరోగేషన్ జరిగి, తిరిగి హవుస్ కన్వీన్ అయ్యేంతవరకు సెషన్ కాదని మనం

రూల్సు అఫ్ ప్రొసీజర్ లో వ్రాసుకొన్నాము అప్పుడు ప్రభుత్వం ఆర్డినెన్సులు చేయవచ్చును కాబట్టి, మన హవుస్ సీటింగ్ లో లేకపోయినా, సెషన్ లో ఉంది కాబట్టి ఆర్డినెన్సు చేయటానికి హవుస్ ను ప్రోరోగ్ చేయవలసివచ్చింది సెప్టెంబరు 28 న మన హవుస్ ప్రోరోగ్ చేయటం జరిగింది. మరల గవర్నర్ యీ హవుస్ ను అక్టోబరు 16 వ తేదీన కన్వీన్ చేశారు కాబట్టి సాధారణంగా పార్లమెంటరీ సాంప్రదాయం ప్రకారం కన్వీన్ చేసిన తారీఖునుండి, సమన్స్ జారీచేసిన తారీఖునుండి మన హవుస్ సెషన్ లో ఉన్నట్లు లెబ్బవేసుకోవాలి ఈ సందర్భంలో మీకు ఒక విషయం జ్ఞాపకం చేస్తున్నాను 1929 - ఆ ప్రాంతములో మనమంతా కాంగ్రెస్ పార్టీలో ఉండి బ్రిటీష్ వారితో పోట్లాడుతున్న కాలంలో కాంగ్రెసువాదులైన సెంట్రల్ అసెంబ్లీ సభ్యులను అరెస్టు చేసేదాని కొరకు ఆనాటి బ్రిటీష్ ప్రభుత్వం పూనుకొన్నప్పుడు - సెషన్ ఉన్నప్పుడు వారిని అరెస్టుచేయటానికి వీలులేదు, సెషన్ అంటే గవర్నర్ (ఆనాడు వైక్రాయ్) హవుస్ ను కన్వీన్ చేసిన దగ్గరనుండి ప్రోరోగ్ చేసేంతవరకు సెషన్ అని అర్థము, కాబట్టి హవుస్ ను కన్వీన్ చేసిన తర్వాత ఏ కాంగ్రెసు ఎం. పి. ని అరెస్టు చేసేదానికి వీలులేదు. అని ఆనాడు శ్రీ వి. జె. పటేల్ గారు ఇచ్చిన రూలింగ్స్ ఉన్నవి బ్రిటీష్ ప్రభుత్వమువారు చచ్చినట్లు వారి రూలింగ్స్ ను పాటించారు. కాని, దురదృష్టవశాత్తు మన రూల్సు అఫ్ ప్రొసీజర్ లో సమన్సు ఇస్యూచేసిన తారీఖునుండి సెషన్ ఉన్నట్లు అర్థము అని వ్రాసుకోకుండా, సమన్స్ జారీచేసిన తర్వాత, ఏ తారీఖు, ఏ టైముండి కూర్చుంటామో, ఆ టైమ్ నుండి మన సెషన్ ఉంటుంది అని వ్రాసుకొన్నాము కాని, ఇదివరకు శ్రీ వి. జె. పటేల్ గారు ఇచ్చిన రూలింగ్స్ నుబట్టి హవుస్ ను కన్వీన్ చేసినప్పటినుండి హవుస్ సెషన్ లో ఉన్నట్లు భావించి వ్యవహరించుకోవలసి ఉంటుంది హవుస్ కన్వీన్ చేసినతర్వాత ఆర్డినెన్స్ తీసుకురాకూడదు అనేది ఒక సాంప్రదాయంగా పెట్టుకోవాలి హవుస్ ను కన్వీన్ చేసినతర్వాత, సమన్స్ జారీచేసిన తర్వాత మేము ఆర్డినెన్సు తీసుకురాము అని ఇదివరకు ప్రభుత్వం వాగ్దానం చేసింది. కాని ప్రభుత్వం ఆ వాగ్దానాన్ని పాటించకుండా ఇప్పుడు వ్యవహరిస్తున్నది. 28వ తారీఖున మన శాసనసభ సమావేశము జరుగుతున్నప్పుడు, 28 వ తారీఖున ఆర్డినెన్సు ఇవ్వవలసిన అవసరం ఏమి వచ్చిందో తెలియదు ప్రభుత్వం ఎందుకు తొందర పడవలసి వచ్చిందో తెలియదు. ప్రెయివేట్ ఫార్మెంట్లు కొట్టేస్తారనో, ఏదో తలక్రిందులై పోతుందనో మంత్రిగారు సమాధానం చెబుతారనుకోండి. అటువంటి తలక్రిందులయ్యే పరిస్థితులేమీ లేవు అంతగా అవసరమైతే-

Point of order
re The Andhra Preservation
of Private Forests (Andhra Pradesh
Amendment) Bill, 1960

మనం బిల్లును రెట్రాన్ పెక్టివ్ ఎఫ్ఫెక్టుతో అమలు జరిపే హక్కు ఉన్నది. 28 వ తేదీన మనం సమావేశమవుతున్నప్పుడు యీ లోపలే కొంపలు మునిగిపోయే రేమీ లేదు. కాబట్టి 28 న ఆర్డినెన్స్ జారీచేయటం - అది ఇన్ఫర్మల్ ప్రాసీజర్ , పార్లమెంటరీ సాంప్రదాయానికి విరుద్ధమైనట్లువంటిది , — అని మీరు రూలింగు ఇవ్వాలని కోరుతున్నాను అసలు—రూల్సులో యాజ్ సూన్ యాజ్ పాసిబుల్ అని ఉన్నప్పటికీ, శాసనసభ సమావేశమైన మొదటి రోజుననే జారీ చేసిన ఆర్డినెన్సులను సభముందర పెట్టటం పార్లమెంటరీ సాంప్రదాయము మన భారతదేశ పార్లమెంటరీ సాంప్రదాయం చూసుకొన్నప్పటికీ — మొదటి రోజుననే ఆర్డినెన్సులన్నీ టేబుల్ మీద పెడతారు అంతేగాని “యాజ్ సూన్ యాజ్ పాసిబుల్” అని ఉన్నదని చెప్పి, ఆ బిల్లు చర్చించేరోజు ముందుమాత్రమే ఆ ఆర్డినెన్సు సభలో పెట్టటం అన్నది పార్లమెంటరీ సాంప్రదాయం కాదు. అది సక్రమమైన విధానం కూడ కాదు.

ఏ రోజున గవర్నరుసంతకం అవుతుందో ఆ రోజే గెజిట్ publicationకు ఇచ్చేటటువంటి బాధ్యత ప్రభుత్వంమీద ఉన్నది. ఎందుకు పెట్టలేదు అంటే— Law Minister గా బ్రహ్మానందరెడ్డిగారు interfere అయి 28 న సంతకం చేసినా ఆ రోజున print చేయలేకపోయాము ఆ మరునాడు ఆదివారం అయింది అందుచేత 28 నో ఎప్పుడో print చేశాము అందుచేత ఆలశ్యం అయింది అని చెబుతున్నారు అది చాల irregular procedure అది Constitution ను అమలుజరిపే పద్ధతి కాదు అనికూడ చెబుతున్నాను. మంత్రిగారు చెప్పినదే నిజం అనుకున్నట్లయితే 28 ఉదయంనుంచి మన House Session లో ఉన్నట్లు లెక్క General Clauses Act ప్రకారం మూడింటికి కూర్చున్నా, నాలుగింటికి కూర్చున్నా, రాత్రి పదింటికి కూర్చున్నా ఆ రోజు zero hour నుంచి మన House Session లో ఉంటుంది. ప్రతి Act, ప్రతి Procedure అప్పటినుంచే వచ్చినట్లు ఉంటుంది బ్రహ్మానందరెడ్డిగారు చెప్పినట్లు గెజిట్ 28 వ తారీఖు print అయి ఉన్నట్లయితే Ordinance ultra vires అవుతుంది Facts verify చేసుకున్న తరువాత అది 28 నే print అయినదని వాళ్ళు చెపితే— I cannot do any thing. The Minister can make a correct statement also after verifying the facts. మొత్తానికి ఇది irregular procedure లో జరిగింది. పార్లమెంటరీ సాంప్రదాయాల దృష్ట్యా శాసనసభను గౌరవంగా చూడాల్సివుంటుంది. మళ్ళీ బిల్లును publish చేయకుండా House లో introduce చేయకుండా సవరణల ద్వారా చేస్తాము

అని చెప్పడము చాల irregular procedure మన rules కు వ్యతిరేకం అందుచేత వేరే బిల్లు తీసుకువచ్చేదాక మనముందు బిల్లు ఏమీ లేదని, next business కు పోవాలని, మీరు ruling ఇవ్వాలని కోరుతున్నాను

*ఉప ముఖ్యమంత్రి (శ్రీ కె పి రంగారెడ్డి) అధ్యక్షా, గౌరవసభ్యులు మొట్టమొదట session prorogue అయినందువల్ల cancel కాలేదని ఎప్పు కున్నారు తరువాత cancel అయినదని పరస్పర విరుద్ధంగా వాదించినారు Assembly Rules లో 30 వ section లో రెండో సెషన్ లో కూడ notice ఇవ్వకుంటే cancel అవుతుందని గాని, ఈ సెషన్ లో notice ఇవ్వకుంటే cancel అవుతుందని లేదు అందుచేత వారు ముందు వాదించిన ప్రకారము బిల్లు కాన్సిల్ కాలేదు యథాతథంగా ఉన్నది Notice మాత్రం cancel అవుతుంది అది వారుకూడ ఒప్పుకున్నారు కనుక బిల్లు కాన్సిల్ అయ్యే ప్రశ్నే లేదు కాన్సిల్ కానందువల్ల క్రొత్త బిల్లు మరల ప్రవేశ పెట్టవలసిన అవసరం లేదు 30 వ section లో చూపించిన ప్రకారం notice ఇచ్చినందు వల్ల బిల్లు ఇప్పుడే ప్రవేశ పెట్టినట్లుగా భావింపబడుతుంది అది సక్రమంగా చర్చకు రావలసి ఉంటుందని మనవి చేస్తున్నాను Constitution 213. Sub section (1)లో కాన్సిలు, అసెంబ్లీ రెండూ ఉన్న state లలో రెండూ సమావేశంలో ఉన్నప్పుడు Ordinance జారీ చేయబడదు అని ఉన్నది అవి సెషన్ లో లేనప్పుడు Ordinance జారీ చేయబడదు అని ఎక్కడా లేదు. Summon పంపించడంతోనే Session లో ఉన్నట్లు భావింపబడుతుందని అంటున్నారు అసెంబ్లీ మెంబర్లను arrest చేసేకొరకు వారంటు జారీ చేసిన సందర్భములో ఒక ruling యివ్వబడ్డది అని వారు తెలివిస్తున్నారు అది నిజమే అయివుండవచ్చు కాని, యేదైన ruling యిస్తే అది అప్పటి వరకే వర్తిస్తుంది గాని అన్ని సందర్భాలలో వర్తించదు అని మనవి చెస్తున్నాను. అసెంబ్లీ సభ్యులకు గాని పార్లమెంటు సభ్యులకు గాని summon పంపడంతోనే వాళ్ళు వెళ్ళేందుకు సిద్ధము కావలసి ఉంటుంది కనుక వాళ్ళ sitting అప్పటినుంచే ప్రారంభం అవుతుందనే ఉద్దేశ్యంతో వాళ్ళను arrest చేయకూడదనే ruling యిచ్చారు. ప్రస్తుత పరిస్థితులకు అది వర్తించదు అని మనవి చేస్తున్నాను ముందు ఉండే Act 1st December కు పరిసమాప్తం అవుతుంది. మేము మళ్ళీ బిల్లు ప్రవేశ పెట్టినప్పటికీనీ అసెంబ్లీలో అంగీకరింపబడ వలసి ఉంటుంది. తరువాత కౌన్సిలులో అంగీకరింపబడుతుంది, తరువాత గవర్నరు మంజూరు అవసరం ఉంటుంది. తరువాత గెజిట్ లో publish

Point of order
re: The Andhra Preservation
of Private Forests (Andhra Pradesh
Amendment) Bill, 1960

కావలసి ఉంటుంది. అప్పుడు అది effect లోకి వస్తుంది అంతవరకు అది అమలు జరగదు ఇంతకుముందు ఉండే Act సమాప్తం అయిన తరువాత రెండో Act అమలులోకి వచ్చేలోపల ఈ మధ్య కాలములో private forests అన్నీ కొట్టేందుకు అవకాశం చిక్కుతుంది Constitution కు వ్యతిరేకం కానప్పటికీ ఈ సెషన్ లోనే బిల్లుపెట్టి Act చేయించి దానికి retrospective effect యిచ్చినట్లయితే అది పూర్తి అయిపోతుంది అన్నారు నామిత్రులు బహుశః ఆలోచించలేదు. ఈ మధ్య కాలంలో అడవులు అన్నీ కొట్టించితే దానికి retrospective effect యిచ్చినట్లయితే ఆ అడవులు మళ్ళీ వుడతాయా, పెరుగుతాయా, వారు దానిని ఆలోచించనట్లు కనబడుతున్నది ఎప్పటి పీలుకు తగినట్లు అప్పటికి సాంప్రదాయాలు ఏర్పడతాయి

کسی قانون کی ایسی نعرہ نہیں کھینچی جائے جس کی وجہ سے اس کی
 بنیاد ہی اکھڑ جائے۔

Constitution గాని, నియమాలుగాని interpretation చేసేటప్పుడు దానిలోని ఉద్దేశ్యం కూడా పరిశీలించేటట్లు గాక దానియొక్క ఉద్దేశ్యంపూర్తి అయ్యేటట్లు అర్థం చెప్పాలి ఇదివరకు ఒక ruling ఉన్నదని అన్నారు Arrest సందర్భంలో ఆ పరిస్థితులకు అనుగుణంగా ruling యిచ్చినారు ఆ ruling ఈ పరిస్థితులకు పనికిరాదనే సాంప్రదాయం ఏర్పరచవలసి ఉంటుంది అని మనవిచేస్తున్నాను. 20 నవంబరు నాడు ordinance గవర్నరుగారు జారీ చేసినారు, 20 న publish చేసినారు, మాకు సకాలంలో ముట్టలేదు అన్నారు మొట్టమొదటే ప్రయత్నంచేస్తే సెషన్ ప్రారంభం అయిన నాడే ముట్టే అవకాశం ఉండేది, 20 నే గెజిట్ లో publish అయింది. 21 దినాలు ఆలస్యం అయింది. ఎల్లప్పటికినీ రెండు దినాలు ఆలస్యం కాకూడదని Constitution లో ఉంటే మేము గట్టి పట్టుదలతో పనిచేసి ఉండుము. కాని rules లో గాని Constitution లో గాని సాధ్యమైనంత త్వరలో అని గాని లేక ఫలానా date అని గాని లేదు సెషన్ ప్రారంభమైన తరువాత Council, Assembly రెండింటిలోను పెట్టాలి అన్నారు. అందుచేత రెండు దినాల తరువాత పెట్టినారని ఆక్షేపణ తెలిపేటందుకు అవకాశం ఏమిలేదు.

‘సాధ్యమైనంత త్వరలో’ అని వున్నదిగనుక 3, 4 రోజులలో పెట్టడమయినది గనుక దానివలన ఎటువంటి ఆక్షేపణ వుండవలసిన అవసరం లేదని మనవిచేస్తున్నాను. 20 వ తేదీన దానిని అందించవలసివుండెనుగదా అనే ఆక్షే

వణ తీసుకువచ్చినారు ఇటువంటి పొరబాట్లు రెండువిధాలుగా జరుగుతాయి. దానిని ఉర్దూలో — “*అపరాధ*” “*అపరాధ*” అంటారు అంటే ఇవి ‘చాలాముఖ్యమైనవి,’ ‘సాధారణమైనవి’ అని అర్థం. వీటిలో ఏదని చేయకపోవడమువలన ఘోరమైన ప్రమాదం ఏర్పడుతుందో వాటిని అలక్ష్యం చేయరాదు. కాని, ప్రతిదానిని ఆ విధంగా చూడనవసరంలేదు ఒక వేళ ఇదే పెద్ద పొరబాటు గనుక అయినట్లయితే ‘ఈవిధంగాచేస్తే యీ శిక్ష విధింపబడవలయును’ అని రాజ్యాంగ చట్టములోనే వుండేది. కనుక ఇది అసాధారణ అలస్యమేమీకాదు దీనివలన ఈ బిల్లు కాన్సిల్ అయిపోయింది కొత్తగా మరల తీసుకురావాలనే ఆశ్చర్యకూడా పోతుంది తరువాత సభ్యులు అమెండుమెంట్స్ గురించి మాట్లాడారు వారు వాటిని ప్రతిపాదించినప్పుడు నేను అందుకు తగు సమాధానం చెబుతాను కనుక దానిని గురించి మించే ఆశ్చర్యంవలన అవసరం లేదు వారు రైజ్ చేసిన పాయింట్ ఆప్ ఆర్డరును నిరాకరించ వలసిందిగాను, దీనిని చర్చకు తీసుకొనవలసిందిగాను నేను ప్రతిపాదిస్తున్నాను

మిస్టర్ స్పీకర్ లా మినిస్టర్ గారెమైన చెబుతారా? ఏమీ లేదను కొంటాను ఇప్పుడు నా రూలింగ్ ఇస్తాను

ఇప్పుడు మనముండు వున్న ప్యాంప్ ఇవి. ఈ బిల్లు డిసెంబరు 2 వ తేదీతో ఆఖరు అయిపోతుంది, అది వున్నటువంటి తొందర రెండవ డిసెంబరు నాటికి ఒక ఆక్టుగాని, ఆర్డినెన్సుగాని లేకపోతే అరాచకం బయలుదేరుతుంది ఇప్పుడు రెండవ డిసెంబరు లోపల ఏమీ జరిగింది అనేది ప్రశ్న. మొదట ఒక బిల్లును తీసుకురావలయుననుకొని, ఆగస్టు 18 వ తేదీన గవర్నమెంటు స్పీకర్ యొక్క పర్మిషన్ తీసికుని గెజెట్ లో ప్రకటించారు. ఆ విధంగా ఒక step in that direction జరిగింది ‘asking for leave’ అనేది లేకుండానే గెజెట్ లో పబ్లిష్ చేయడంవలన ఇంట్రడ్యూస్ చేయడానికి అధికారాన్ని పొందారు. అది అప్పుడు తీసుకున్న step తరువాత సెప్టెంబరు 28 వ తేదీన అసెంబ్లీ ప్రారోగ్ అయింది. ఈ ప్రారోగేషన్ వలన వెనుకటిదికూడ పోయిందా, లేదా? అనే విషయంలో కొంత సందేహం వున్నమాట నిజమే ఇందులో ఏమన్నారంటే — ‘on the prorogation of the session all pending notices will lapse’ అన్నారు. కాబట్టి ఇక్కడ లాప్స్ అయింది ఏమిటి?

నోటీసే లేవెక్కడ. అసెంబ్లీ మీట్ కాలేదు. ‘లిట్ లీప్ టు ఇంట్రడ్యూస్’కు అవసరంలేకుండా స్పీకర్ యొక్క పర్మిషన్ తో గెజెట్ లో ప్రకటించారు. ఈ స్థితిలో ప్రారోగేషన్ జరిగింది ఆ ప్రారోగేషన్ పాతది కొట్టే

*Point of order
re The Andhra Preservation
of Private Forests (Andhra Pradesh
Amendment) Bill, 1960*

స్తుందా లేదా అనేది సందేహం దానిని గురించి నేను అవసరం అనుకున్నప్పుడు చెబుతాను తరువాత ఏమి జరిగింది? ఆర్డినెన్సు వచ్చింది ప్రారోగేషన్ కావడంతోనే ఒక ఆర్డినెన్సు యిస్తే జాగుండేది ఆ విధంగా యివ్వకుండా 28 వ తారీఖున మీట్ అవుతుంటే— 28 న యిచ్చారు బహుశా రెండవ డిసెంబరుతో యిది అయిపోతుందని అనుకోలేదేమో మొత్తమ్మీద చాలా లేట్ గా మాత్రం జరిగింది ఒకటి రెండు రోజులలో ఆసెంబ్లీ మీట్ అవుతున్నప్పుడు బిల్లు ప్రతిపాదిస్తే సరిపోయేదిగదా. 28 న చర్చించేవారు, 29 న పాసు అయ్యేది.

**The Minister for Finance (Sri K. Brahmananda Reddy) :* I may bring to your kind notice that the Council is scheduled to meet on the 5th December. That is the difficulty. We have got two Houses of the Legislature here.

మిస్టర్ స్పీకర్ : అది చూసుకోకుండా చాలా రోజులు గడిపారు అది వున్న సంగతి. ఈ బిల్లు యివ్వాలి పాస్ అవుతుందనుకోండి— మీరు ఎప్పుడు కాన్సిల్ లో పాస్ చేస్తారు? అందువలన అసలు యీ బిల్లు మీద మీరు ఆధారపడడం సేఫ్ అవునా, కాదా అనే క్వశ్చెన్ కూడా వుంది. ఏది ఏమైనప్పటికీ ఒక ఆర్డినెన్సు వచ్చింది ఈ ఆర్డినెన్సు వలన పాత బిల్లు యొక్క ఉద్దేశం అమలునందున్నది. అందువలన 'గవర్నమెంటు ఈజ్ ఆన్ ది సేఫ్ గ్రౌండు'. ఎందుకంటే— ఆర్డినెన్సు ఎప్పుడయితే యిచ్చారో, యిదివరకు వున్న బిల్లులోని ప్రావిజన్లు అన్నీ అమలులోనే వున్నవిగనుక అరాచకం బయలుదేరడానికి అవకాశంలేదు. అప్పటినుండి ఆరు వారాలలోపల అదిపోదు. తరువాత ఆర్డినెన్సు క్లీగలా, అట్టావైరా? అనే ప్రశ్న వున్నది అదేమీ కాదు. ఎందుకంటే ఆర్డినెన్సు అమలునందున్నది. కనుక ప్రస్తుత పరిస్థితి యిది రెండవ డిసెంబరుకుపోయే ఆకుకు బదులుగా ఒక ఆర్డినెన్సును గవర్నరుగారు పాస్ చేసినారు

“The Government is on the safe ground. I do not want to go into that question at all. The two points are, the Ordinance is in force; it is passed on 26th November. The position now is that the provisions of the original Act continue to be in force for six weeks after 26th November. Therefore there is no hurry. The

only thing is this. You have to meet again within 6 weeks after 26th November if you do not pass a bill meanwhile.

అంతేగదా జరిగేది? ఈ లోపల డిసెంబరు 5, 6 తేదీలలో బిల్లు పాస్ చేసుకోకపోతే ఆరు వారాలలో తిరిగి సమావేశం కావలసివస్తుంది అంతేతప్ప ఆర్డినెన్సు ఏమి చేస్తుంది? అది మనకు అవసరంలేకుండా ఏమి చెయ్యాలి? అనేదొక ప్రశ్న

పాతదానినికూడ మార్చవచ్చునని ఆర్డినెన్సులు ఉన్నాయి కొత్తచట్టం చేశారు కొత్తచట్టం తెస్తే...దానిని take up చేయడానికి అవకాశం లేదు

The Ordinance is there. It is legal. It is binding and therefore the Preservation of Forests is secure. The only question to which no reply has come is, what is the effect of the Ordinance? Does it remove the previous thing or whether after the ordinance you can continue the previous thing?

లోకసభలోకూడ స్పీకరుగారు automatic గా publication కు యివ్వడం లేదు అక్కడ 'leave to introduce' కూడ అడుగుతున్నారు ఆ తరువాత publication వస్తుంది ఆ తరువాత introduction వస్తుంది. Leave (to introduce) అనేది మాత్రం లేకుండా చేసుకున్నారు స్పీకరు గారి పరిష్కారవల్ల publication చేసుకున్నారు

The only thing is, what is the effect of the Ordinance. An Ordinance promulgated under this Act shall have the same force as an Act of Legislature of the State assented to by the Governor. So the force of the old publication is gone and a new Act is passed. This is as good as an Act passed by you and the steps taken by you have all lapsed. Therefore you have to begin again with the steps you have taken. You begin with asking leave to move a motion to be granted i.e., leave to introduce. Does it stand? That is the only question after an Act is passed. It does not stand. Therefore you have to begin again. You immediately publish. You want to go away by the 11th. You immediately publish a new Bill with whatever amendments you like in the Gazette Extraordinary either to-day or tomorrow. I am going to waive notice. We shall finish the bill before the 11th of this month and

then it will go to the Council on 11th December. I advice the Government to publish the Bill immediately in the Gazette Extraordinary instead of being in a dubious position.

Sri K. Brahmananda Reddy Whether an Ordinance replaces a bill or not, is a dubious position.

Mr. Speaker It replaces the whole thing. My ruling is that when an Ordinance is passed, the whole bill is gone and you have to introduce a Bill newly. You take the first step to replace the ordinance by your own legislative Act. My ruling is that the Ordinance is a full Act and therefore it destroys the whole thing that took place before. Therefore on that basis you proceed and you get the Bill published. You need not think of 2nd December.

Sri S. K. V. Krishnavataram (Tadepalligudem - General) : You have given a very well-considered ruling that is in tune with the law

Mr. Speaker : I am supported by an eminent lawyer.

శ్రీ కె వి రంగారెడ్డి అధ్యక్షా, వారు పునరాలోచించినట్లయితే కొన్ని విషయాలు చెప్పుతాను. ఇప్పుడు మళ్ళా publish చేయవలసిన అవసరం లేదని యిందులో స్పష్టంగా ఉన్నది.

మిష్టర్ స్పీకర్ : అదంతా నేను ఒప్పుకోను అయిపోయింది.

It is binding on the Government as well as on the Opposition.

Sri P. Sundarayya : You are the sovereign body so far as the Assembly is concerned.

DISCUSSION ON

The Draft Third Five-year Plan of the State

*శ్రీ పి నుండరయ్య : అధ్యక్షా, నిన్న విద్యుచ్ఛక్తి పద్ధతిగురించి చెప్పాను. ఇర్రీగేషనుకు, వ్యవసాయాభివృద్ధికి ఏరీతిగా ఎక్కువగా కేటాయించవలసి వుంటుందో, కొన్ని పద్ధతులనుంచి ఏరకంగా తగ్గించవచ్చోకూడ తెలియచేశాను. పశుసంపద నభివృద్ధిచేయడానికి, గేదెకాని, ఆవుకాని ఎక్కువ పాలివ్వడం కోసం balanced diet పెట్టాలని, దీనిని supply చేయడానికి 25 లక్షల

రూపాయలు కేటాయించారు మనుషులకు అసలు తిండి లేదు balanced diet అంతకంటే లేదు. ఇటువంటి పరిస్థితులలో పశువులకు balanced diet కోసం 25 లక్షల రూపాయలు ఖర్చుచేయడం అవసరంకాదు. పశువులకు ఏ గిడ్డో వేసి మేపుకుంటారు దీనికోసం అనవసరంగా 25 లక్షల రూపాయలు ఖర్చు పెట్టకక్కరలేదు గేదెలు, ఆవులు కొనుక్కోడానికి యింకొక 25 లక్షల రూపాయలు subsidy క్రింద ఖర్చుచేస్తామన్నారు ఈ స్కీము ఎదో ఒక రిద్దరికి ఉపయోగపడుతుందేమో! ఇదికూడ అనవసరమైన స్కీము

ఆంధ్రకు భారీ పరిశ్రమలు రాలేదే సంగతి నేను మొదటనే చెప్పాను ఏయే భారీపరిశ్రమ లుండాలో నేను మళ్లా చెప్పనక్కరలేదు పరిశ్రమల పేరుతో మన ప్రభుత్వం ఖర్చుచేస్తున్నది ఈ ఖర్చుల విషయంకూడ జాగ్రత్తగా ఆలోచించవలసి వుంటుంది. చెతి ప్లాంట్లనుంచి తయారైన వస్తువులను అమ్మడానికి పెద్ద పెద్ద towns లో shops పెట్టడానికి 25 లక్షల రూపాయలు ఖర్చు చేయబోతున్నారు. Chain stores నిమిత్తం యింత ఖర్చు అనవసరం ఇప్పటికే చాలమంది వర్తకులు ఉన్నారు. వారికి కమిషను యిస్తే వారే అమ్ముతారు డబ్బులేని యీనాటి పరిస్థితులలో 25 లక్షల రూపాయలు shops కోసం ఖర్చుపెట్టడం న్యాయంకాదు దీనిగురించి కూడ ఆలోచించాలని మనవి చేస్తున్నాను. చేతిపనులు నేర్పడానికి స్పెషలిస్టులు కావాలని, అందుకోసం 30 లక్షలు అంటున్నారు. గ్రామాలలో ఎంతవరకు యీ చేతిపనులు నేర్పుతున్నారో గత రెండు ప్రణాళికల అనుభవం ఉన్నది ఇది అంత ఎక్కువ ఉపయోగపడలేదు. అందువల్ల యీ 30 లక్షల ఖర్చుకూడ అనవసరమున్నదా అనేది ప్రభుత్వం ఆలోచించాలి మా దృష్టిలో యింతఖర్చు అవసరంలేదు అవసరమైన ఒకటి, రెండుస్థలాలలో స్పెషలిస్టులను వేసి నేర్పించాలి కాని యింత ఖర్చు అనవసరం. ఈ డబ్బుతో విద్యుచ్ఛక్తి యివ్వగలిగితే చేతిపనులు వృద్ధి అవుతాయి. ఈ విధంగా ఆలోచించాలి కాని, కొత్త పద్ధతులు నేర్పడం కోసం 30 లక్షలు ఖర్చుచేయడం అనవసరం. Model tanneries, Hand-loomsకు సంబంధించికూడ యిందులో ఖర్చు చూపించారు. 1, 2 లక్షలు Model tanneriesకు ఖర్చు చేస్తే అవి పెద్ద ఉపయోగంగా ఉండవు ఈవిషయం కూడ ఆలోచించాలి. 75 లక్షలు ఖర్చుపెట్టి wool industry ని అభివృద్ధిచేస్తామంటున్నారు. గొట్టెలను పెంచడానికి 50 లక్షలనేదికూడ ఇందులో ఒక భాగంగా ఉంటుందనుకోండి గొట్టెల కోసం 50 లక్షలు ఖర్చు చేయకపోతే యిది కూడ అంత అవసరం ఉండదు. చిన్న పరిశ్రమలకు సంబంధించి కొన్ని instruments సరఫరా చేస్తామనో, అప్పు యిస్తామనో చేసినట్లయితే అవి కొంతమందికే ఉపయోగపడతాయి. ఖర్చు చేసినతరువాత 3 ఏండ్లలో 4 ఏండ్లలో

అయినా, అయిన ఖర్చు తిరిగివచ్చే రీతిగానైనా ఉండాలి చిన్న పరిశ్రమల పేరుతో యీ సబ్సిడీలవల్ల ఏమీ లాభం లేకుండా ఉన్నది ప్రతి సంవత్సరం యిట్లానే లక్షలకొలది యిస్తుండవచ్చు కాని పనిలేనివారందరికీ చేతి పనుల ద్వారా పనులు లభించడంలేదు. ఏదో కొద్దిమందికి మాత్రం లభిస్తే లభించ వచ్చు సిల్కు, తాటిపీచు పరిశ్రమలకోసం 7 లక్షలు కేటాయించారు మొదట మూడు, నాలుగేండ్లలో నష్టం వచ్చినా తరువాతనైనా వాటంతటవి నిలబడ గలిగే పరిశ్రమలకు సహాయం చేస్తే ఉపయోగం ఉంటుంది డబ్బు ఏదోవిధంగా ఖర్చు చేయాలికదా అనే రకంగా పరిశ్రమలు పెట్టితే ఏమీ ఉపయోగం లేకుండా ఉంటుంది ఈ విషయం కూడ ఆలోచించాలని కోరుతున్నాను ఇంత కంటే నేను పరిశ్రమలను గురించి ఎక్కువగా చెప్పదలచుకోలేదు పరిశ్రమలే లేనపుడు వీటిని గురించి బ్రహ్మాండంగా చెప్పుకోడం కాని ఉన్న డబ్బులో నిర్మాణాత్మకంగా ఇంతకంటే ఎక్కువగా సూచనలు చేయడం కాని సాధ్యం కాదు. అయితే విద్య, social services గురించి కొన్ని విషయాలు మంత్రి వర్గం దృష్టికి తీసుకురాదలచుకున్నాను మంత్రిగారు ఈ విషయమై మాట్లాడుతూ రెండవ ప్రణాళికలోకంటే మూడవ ప్రణాళికలో social services విషయమై ఎక్కువ ఖర్చు పెట్టబోతున్నామని చెప్పారు అది వాస్తవానికి విరుద్ధంగావుందని మంత్రిగారిదృష్టికి తీసుకురాదలచినాను ఒక్కొక్క సర్వీసునే తీసుకుని చూద్దాము ముందు విద్యావిధానం గురించి తీసుకుందాము. ప్రైమరీ ఎడ్యుకేషన్ విషయమే తీసుకుంటే, గత ఒకటి రెండు సంవత్సరాలుగాను బడ్జెటు సమావేశకాలంలోను ప్లానింగు మీద చర్చ వచ్చినపుడు ప్రభుత్వం ప్రకటించే లెక్కలు విద్యా విధానానికి సంబంధించినవి సత్యానికి కొంత దూరంగా ఉన్నాయని అందుచేత వాటిని సవరించు కోవాలని వదే వదే చెబుతూ వచ్చాము. ఒక సారి విద్యా మంత్రిగారు మావద్ద సరే అన్నారు ఇంకా వివరాలు వారికి ఇచ్చినపుడు, 'మీరు చెప్పేదానిలో నిజం ఉంది, మా ఉద్యోగులతో ప్రత్యేక మీటింగు పెడితే, లెక్కలను గురించి ఆలోచించ వచ్చును' అన్నారు. కాని అది ఇంతవరకు జరుగలేదు నేను మరల కొంత టైము తీసుకుని అయినా కొన్ని లెక్కలు తమ ముందు పెడతాను. విద్యావిధానం బాగానేఉంది. ముందుకు పోతున్నాము, 1965 నాటికి 6 నుంచి 11 సంవత్సరాలున్న బాలరలో నూటికి 95 మందికి బాలికలలో నూటికి 80 మందికి చదువు చెప్పిస్తాం అని పెద్దగా చెప్పినపుడు సంతోషంగానే ఉంటుంది. కాని జరిగేది అది కాదు. అది సాధ్యమూ కాదు దానికి మరొక పద్ధతి ఆలోచించాలని తమ దృష్టికి తెస్తున్నాను. ఈ లెక్కల విషయం తీసుకుంటే ఎవరో ఒకరో ఇద్దరో చేసేవని కాదు 5 వ పేజీలో విద్యకు సంబంధించి కొన్ని statistics ఇచ్చారు.

5 వ పేజీ ఆఖరులో 1951-52 లో ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 5870 ప్రాథమిక పాఠశాలలు మాత్రం ఉన్నాయని 3,51,897 మంది మాత్రమే చదువుకుంటున్నారని, 95 ప్రాథమిక పాఠశాలలు వాటిలో 62,200 మంది మాత్రమే చదువు కుంటున్నారని జాబితా ఇచ్చారు. ఒక్క కృష్ణాజిల్లాలోనే పోల్చితే ఇంతకంటే ఎక్కువగానే వుంటాయేమో అనిపిస్తుంది ఆంధ్రప్రదేశ్ కు అంతకు ఈ లెక్కలు అని అన్నారు ఇది అచ్చు తప్పు కావచ్చును కాని ఒక్కచోటనే కాక నాలుగు పర్యాయాలు ఇలాగే వస్తున్నాయి 5800 గా వుండే స్కూల్స్ 1959-60 కు 32 వేలు ఎట్లా అయినాయో, లెక్కలు తప్పు ఏమో, అని జిల్లాల వారీగా పాత లెక్కలు చూస్తే—24 వేలు ప్రైమరీ స్కూల్స్ వున్నాయని అందులో చదువుకునేవారు 19,86,000 మంది ఉన్నారని, 608 ప్రాథమిక పాఠశాల వుండి వాటిలో 3,02,000 వరకు చదువుకుంటున్నారని తెలుస్తున్నది, మిడిల్ స్కూల్స్ ను కూడా ప్రైమరీ స్కూల్స్ క్రిందనే కలిపి, చదువుకునేవారిని మాత్రం ప్రాథమిక స్టూడెంట్స్ క్రింద క్రింది తరగతుల వారిని ప్రైమరీ స్టూడెంట్స్ క్రింద రెండు categories క్రింద చేరిస్తే వచ్చిన లెక్కలని అందు చేత లెక్కలు ఇవ్వడంలో కొన్ని పొరపాట్లు ఉన్నాయి ఇప్పుడు ఎంత వరసెంటేజి చదువుకుంటున్నారు, ఎంత వరసెంటేజి చదువుకోబోతున్నారు అనే విషయం చెప్పేముందే రిసెంసి 11 సంవత్సరాల వయస్సు గల బాల బాలిక లంటే ఎవరిని తీసుకోవాలనే విషయం ఆలోచించవలసి ఉంటుంది. దానికి సంబంధించిన వరసెంటేజ్ లెక్క వేసేటప్పుడు 7, 8, 9, 10, 11 - ఈ అయిదు సంవత్సరాల age groups నే లెక్కలోనికి తీసుకుంటున్నారు. అంటే జనాభాలో ప్రాథమిక విద్య నేర్చుకోవలసిన వయస్సు ఉన్నవారు ఎంతమంది అంటే ఈ అయిదు సంవత్సరాల age groups నే తీసుకుంటున్నారు కాని పాఠశాలల్లో మొదటి తరగతిలో 5 సంవత్సరములు నిండినవారు, 6 సంవత్సరాలు నిండినవారుకూడా ఉంటున్నారు. 4 సంవత్సరాలు నిండినవారుకూడా ఉంటారనుకోండి. 1956-57, 1957-58, 1958-59 - ఈ మూడు సంవత్సరాలకే డిపార్టుమెంటు ఇచ్చిన లెక్కలున్నాయి. మొదటి తరగతిలో 1956-57లో 9,78,000లో మంది, 1957-58లో 10,39,000 మంది 1958-59లో 10,74,000 మంది బాలబాలికలు చదువుకుంటున్నారని లెక్కలు ఇచ్చారు. Age group జనాభాలో 23% మాత్రమే ఉంటున్నారని తీసుకుంటే, 1959-60 సంవత్సరానికి మన జనాభా 3,60,00,000 ఉంటుందని అనుకుంటే, ఒక age group 9 లక్షలమందే ఉంటారు కాని 10,74,000 మంది కాని 12 లక్షలు కాని ఉండరు. రెండు సంవత్సరాల age group ఉన్న పిల్లలు ఒకే క్లాసులో ఉంటున్నప్పుడు, వరసెంటేజికట్టవలసి వచ్చుదు మాత్రం ఒకే age group ను తీసుకుని కట్టినప్పుడు

చదువుకునేవారి సంఖ్య తక్కువ, పరసెంటేజి ఎక్కువ అవుతుంది మరొక విషయం చెబుతాను 1956-57 లో 9,78,000 మంది మొదటి తరగతిలో వుంటే రెండవతరగతికి వచ్చేవరికి 5,26,000 మంది మాత్రమే కనబడుతున్నారు అంటే సగం పడిపోయింది అదేరకంగా 1957-58కి మొదటి తరగతి 10,39,000 ఉంటే రెండవతరగతి 5,44,000 మాత్రమే ఉంది 1958-59 తీసుకుచూస్తే మొదటి తరగతిలో 10,74,000 మంది ఉంటే రెండవతరగతిలో 5,66,000 కు పడిపోయింది దీని అర్థమేమిటంటే — ప్రాథమిక పాఠశాలల్లో చదువుకోవలసిన age groups గా 6 నుంచి 11 సంవత్సరాలన్నపుడు అయిదు సంవత్సరాల age groups ను, అంటే 12½% ను, తీసుకునే పద్ధతి కర్చుకాదు, 5 వ సంవత్సరం నుంచి లెక్కతీసుకోవలసి ఉంటుంది అంటే ఆరు సంవత్సరాల age groups ను, అంటే జనాభాలో 15%, ప్రాథమిక పాఠశాలల్లో చదువుకోవలసిన వయస్సు ఉన్నవారినిగా తీసుకోవలసి ఉంటుంది. ఆ వయస్సులలోని వారు కొంతమంది పై తరగతులలోను ఉండవచ్చును, కొంతమంది ఎక్కువ వయస్సు ఉన్నవారు క్రింది తరగతులలోను ఉండవచ్చును అందుచేత ఆరు సంవత్సరాల age groups ను తీసుకోవాలికాని అయిదు సంవత్సరాల age groups ను తీసుకుంటే లాభం లేదు. 15% జనాభాను లెక్కగా తీసుకొన్నప్పుడు, 1965-66 సంవత్సరానికి 62 లక్షలమంది బాలబాలికలు ఆంధ్రదేశంలో ప్రాథమికపాఠశాలలకు వెళ్ళవలసినవారు ఉంటారు. వారు ఇచ్చిన లెక్కల ప్రకారమే 1960-61 కు 28 లక్షల మంది ప్రాథమిక పాఠశాలల్లో ఉంటారు. అంటే అదనంగా చదువుచెప్పవలసినవారి సంఖ్య 34 లక్షల మంది ఉంటారు 12½% ప్రకారం లెక్కచూస్తే, 28 లక్షలమంది చదువుకుంటున్నారు. కాబట్టి ఇంకా 28 లక్షల మందికి చదువు చెప్పవలసి ఉంటుంది. 16 లక్షలని ఒక లెక్క చెప్పారు, అది ఎట్లా వచ్చిందో, ఏమో! ఈ పరసెంటేజిలను చూస్తే అంతా అయోమయంగా ఉంది ఇది ఇలా ఉండగా, రేపు రాబోయే అయిదు సంవత్సరాలలోను 16 లక్షల మందిని మాత్రమే పాఠశాలల్లో చేర్చుకుంటామని అంటున్నారు చదువుకోవలసినవారు 34 లక్షల మంది ఉండేటప్పుడు 16 లక్షల మందినే స్కూల్సులో చేర్చుకుంటామంటే మిగిలిన 18 లక్షల మంది బాలబాలికలు ఏమి అవుతారు? ఏరితిగా 95% బాలురకు 80% బాలికలకు విద్య చేర్చుతారు? మరొక విషయం ఏమిటంటే, ఈ అంకెలను తీసుకునేటప్పుడు రిజిస్టర్లలోని రోల్ ను బట్టి లెక్క కడుతున్నారు. ప్రతి శాసనసభ్యునికి, ప్రతి పౌరునికి తెలిసిన విషయమే రిజిస్టరులో వున్న బాలబాలికలందరూ చదవడంలేదు. కనీసం వారిలో మూడవవంతు మంది అయినా చదువుకోకుండా, పశువులు కాయడానికో అసామీల ఇండ్లకో పోతున్నారు. అంతేకాని రిజిస్టరులోనివారందరూ చదువుకోడం లేదు.

అ రకంగా చూసుకొన్నప్పుడు యీ percentage యింకా తక్కువకు వస్తుంది. నేను పేసిన percentage 49 కంటే ఎక్కువ లేదు 5 నుంచి 11 సంవత్సరాల వయస్సున్నవారు, దాంట్లో బడికి వెళ్ళేవారు 51-52 సంవత్సరములో 42% మాత్రమే వెళ్ళుతుండేవారు, 1959-60 లో 43% వెళ్ళుతున్నారు అని లెక్కలు కనబడుతున్నాయి, అందుచేత 1965 కి వచ్చేటప్పటికి 34 లక్షల మందిని అదనంగా చేర్చుకొనడానికి తయారైనప్పటికీ అది సాధ్యం అవుతుంది. లేకపోతే వారు చెప్పిన శాతాలు అమలు జరపడం సాధ్యంకాదు అంతేకాదు. మూడోవంతు మళ్ళా తగ్గిస్తే, ఇంకా 16% తగ్గిపోతే యే 33% మాత్రమే యీ రోజున పాఠశాలలో చదువుకుంటున్నవారు మిగిలిన 70% మంది యింకా చదువుకోవలసినవారు ఉంటారు. అంతేకాకుండా మొదటి తరగతినుంచి 5 వ తరగతివరకు తీసుకుని చదువుకుంటున్నవారు యంతమంది, ఇంకా యంతమంది చదువుకోవాలి అంటే ఉపయోగం లేదు. ప్రాథమిక విద్యలో చదువుకున్న నాలుగక్షరాలు తలలో ఉండాలంటే కనీసం 5వ తరగతి వరకైనా చదవాలి. Integrated elementary course ఏదేమైనా చదువు కనీసం ఉండాలని యీ మధ్యకాలంలో అమలు జరిపారు అది అయితే యింకా percentage పెరుగుతుంది. కనీసము 5 ఏళ్లయినా కావలసిన వచ్చినప్పుడు సుమారు 9 లక్షలమంది 5 వ తరగతి చదువుకుంటే యీ రోజున చదువుకుంటున్నవారు 2½ లక్షలకుమించి ఎక్కువలేరు. 55-56 చూడండి. 56-57 చూడండి. కొనకుచూస్తే 2,50,000; 2,80,000 యీ రకంగా ఉంది. అందుచేత అయిదవ తరగతి complete చేయాలన్నప్పుడు 9 లక్షలలో 2,50,000 లెక్కితే యే 80% కన్నా ఎక్కువ ఉండదు. ఆదృష్టిన అందరికీ చదువు చెప్పాలంటే 70% అదనంగా పాఠశాలల్లో చేర్పించాల్సిన అవసరముంది. దానివల్ల ఎంతడబ్బు ఖర్చు అవుతుందో యిదివరకు లెక్కలు చెప్పాను. 100 కోట్ల రూపాయలు అవుతుందని నా అంచనా. బడ్జెటు సెషనులో 27 కోట్ల రూపాయలతో పూర్తి చేస్తామన్నారు ప్లానింగు సెషను వచ్చేటప్పటికి 27 కోట్లు తొమ్మిదికోట్లు అయినవి. 27 కోట్లతో ఆ రోజు చేయలేమంటే 9 కోట్లతో ప్రాథమిక విద్య అందరికీ గరువుతారనేమాట వాస్తవంకాదు. ఆ లెక్కలు కొంత జాగ్రత్తగా చూడాలని మాత్రం నేను చెప్పేది. అంతేకాదు, 40 మంది బాలబాలికలకు ఒక టీచరు అక్షరాలు చెప్పాలంటే సాధ్యంకాదు. వాళ్ళుచేసే గోలతో 'నా ప్రాధాలు పోతున్నాయి' అని పరుగెత్తి పోవలసినదేతప్ప విజముగా చదువు చెప్పడము సాధ్యం కానేకాదని అందరూ అంగీకరించినదే. అందుచేత ఏదో యిది యీ రకంగా జరిగిపోతోంది. అయితే దీనికి మార్గం ఏమిటి? ఇంక S.S.L.C. exams అయినవారి సంఖ్య తగ్గుతున్నదా మెక్కువవుతున్నదా అనే దాని గురించి

పోవడము లేదు. కాని నేను మంత్రిగారిని మంత్రివర్గాన్ని వినయపూర్వకంగా కోరేది యేమంటే వాస్తవాన్ని అంగీకరించండి. 1965 లోపల 6 నుండి 11 సంవత్సరాల వయస్సు గలవారికి మనము ప్రాథమిక విద్య ఇవ్వలేము. మన దగ్గర శక్తిలేదు. దానికి కావలసిన డబ్బులేదు. ఇంకొక దానిని తగ్గించి ఇక్కడ ఖర్చుపెట్టేస్థితిలో లేము. ఒకవేళ పెట్టినా తిండిపెట్టనిదే వారు రారు తిండిపెట్టే స్థితిలో లేము, Mid-day meals నామ మాత్రంగా ఉంది తప్ప యేమీలేదు ఈ పరిస్థితిలో వాస్తవానికి మన ప్లాను దగ్గరలో ఉండాలి. అందుచేత బిల్లు Pass చేయండి. ఏదో తెచ్చారు, ప్రాథమిక విద్య నిర్బంధంగా ఇవ్వడానికి హక్కులు కావాలని తీసికొండి. ప్రాథమిక విద్యను ఉచితంగా చెబుతామనే పేరుతో యే తల్లిదండ్రులైనా తన బిడ్డను ఏ ఒక్క రోజైనా పంపించకపోతే రోజుకు రూపాయి, అర్ధరూపాయి జరిమానా ఇచ్చుకోవాలనే ఒక బిల్లు ఉంది. అదృష్టవశాత్తు యీ సెషనులో pass కాదు. మార్చి తరువాత ఎప్పుడు వస్తుందో తెలియదు. బడికి పంపించకుండా తమ బిడ్డలను గాడిదలలాగ తిరగనిస్తామని ఏతల్లిదండ్రులూ అనుకోరు. వారికి తిండి పెట్టడానికి ప్రభుత్వం తయారుకాదు, గుడ్డలు ఇవ్వడానికి తయారుకాదు, పుస్తకాలు యివ్వడానికి తయారుకాదు. వారు తిండిలేక ఏ భూస్వామివద్దనో ఆసామివద్దనో పనిచేసుకుని బ్రతుకుతూ ఉంటే, అట్లాకాదు పంపించాలని చెబితే సాధ్యము కాకపోతే రోజుకు అర్ధరూపాయి జరిమాన వేస్తామంటే మీరు చదువు చెప్పకపోతేపోయారు జరిమానా విధించకుండా ఉంటే చాల సంతోషిస్తాం. ఆ బిల్లు వచ్చినప్పుడు దానిగురించి చూసుకోవచ్చు, దీనినుంచి బయట పడే మార్గం ఏమిటి? దాదాపు అన్నిగ్రామాలలో ప్రాథమిక పాఠశాలలు పెట్టామన్నారు దీనికి ఖర్చు పెట్టదలచుకున్నడబ్బుతో 5వ తరగతిని 7వ తరగతి దాకా చేయండి. అయిదవ తరగతి నుండి ఆరవ తరగతి వచ్చేవారి సంఖ్య అడవిల్లాలైతే ఎనిమిదోవంతు పడిపోతున్నది. బాలురైతే సగానికి సగం పడిపోతున్నది. కనీసం ఏడవ తరగతిదాకా చదువుకునే అవకాశాలు అందరికీ కలిగిస్తే కాస్త చదువుకోగలిగినవారు చదువుకుంటారు. లేనివారిగురించి యిప్పుడు చేయగలిగింది యేమీలేదు. ఇప్పుడు ఎక్కువ డబ్బుపెట్టలేని కారణంచేత వారి మీద నిర్బంధం పెట్టి ప్రాణాలు మాత్రం తీయకండి. జరిమానాలు వేయవద్దు అని మంత్రివర్గానికి విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను. ఈరోజున ఫస్టుఫారంలో అడ్మిషన్ కావాలంటే అన్ని పట్టణాలలోను హెడ్ మాస్టర్లకు స్కూల్సుకు విరాళా లిచ్చినా సీట్లులేక యిబ్బంది పడుతున్నారు. ఈ పరిస్థితులలో పట్టణాలలో ఎక్కువ స్కూల్సు పెట్టలేకపోవచ్చు. గ్రామానికి ఒకరినో, యిద్దరినో అదనపు టీచర్లను ఇచ్చి ఇప్పుడున్న ఉపాధ్యాయుల సంఖ్య ఎక్కువగా పెంచవసరం

లేకుండా 7 వ తరగతి నుండి సరాసరి నాలుగవ ఫారంలో జాయన్ అయ్యే అవకాశం integretad syllabus లో ఉంది. ఆ రకంగా చేస్తే ఎక్కువ ఉప యోగ కరంగా ఉంటుంది. ఫస్టుఫారంలో అడ్మిషన్లు కోసం కు స్త్రీలుపట్టడం, డబ్బు లేకపోవడం ఈ బాధలు లేకుండా తప్పకుంది. ఆదేరకంగా నాలుగవ ఫారంలో చేరి చదివిన తరువాత మెట్రిక్యులేషనుకుగాని S. S. L. C. కు గాని appear కావాలనేది తీసివేయండి వారకాలల్లో వారికి కావలసిన స్కీలు యివ్వలేకపోతున్నాం. కావలసిన equipment యివ్వలేక పోతున్నాం. నై మ్మ సబ్ జెక్టులో లేవారేటరీ కావాలనవచ్చు. Private గా వెళ్ళడానికి వీలులేదనవచ్చు కాని ఇతర విషయాలలో appear అయి S S L C లేక మెట్రిక్యులేషను ఫ్యాసయి జనరల్ నాలెడ్జి సంపాదించి ఉద్యోగంకోసం వెళ్ళడానికి అవకాశం యివ్వండి కనీసం బంట్లోతుడనికై నా చదువులేకుంటే ఉప యోగం లేదంటారు. అందుచేత చదువుకొనడానికి అడ్డంపెట్టకండి మనం స్కీలు యివ్వలేము, స్కూల్స్ పెట్టలేము. అలాంటప్పుడు “మేము చదివి పరిక్షకు పోతాం” అంటే ఎందుకని అడ్డంరావాలి ప్రభుత్వం? 50 వేలమంది మెట్రిక్యులేషన్ ఫ్యాసై తే యింకోక 10 వేలమంది అదనంగా ఫ్యాసుకానీ యండి. దానివల్ల రేకానికవచ్చిన నష్టం యేమిటి? ప్రభుత్వానికి వచ్చిననష్టం యేమిటి? “మీరంతా పారకాలల్లో చదువుకుని పరిక్షకు వెళ్లాలి” అంటే వారందరికీ పారకాలలో మాపించగలుగుతారా అంటే అదీలేదు. ఇక డిగ్రీ కోర్సులలో ఇంజనీరింగ్ మెడిసినో అయితే లేవారేటరీలు కావాలనుకోవచ్చు. సారస్వతం, అర్థికశాస్త్రం, రాజకీయాలు, సోషల్ సర్వీస్ మొదలగు వాటన్నిటికి యూనివర్సిటీలో మూడేళ్ళు నాలుగేళ్ళు చదివితేగాని పరిక్షకు కూర్చొనడానికి వీలులేదని ఎందుకు పెట్టాలి? తగినన్ని స్కీలు లేవని, డబ్బు ఎక్కువ పెట్టుకోవాలని ఆర్జున దగ్గరనుంచి గొడవ ఎందుకురావాలి మనం చేయలేని పని చేయడానికి ఎందుకు పూనుకోవాలి? నిజమే, పారకాలలో మూడేళ్ళు నాలుగేళ్ళు చదివితే డిప్లీస్, క్రమశిక్షణ వస్తుంది. కాని, దానికి కావలసిన అవకాశాలు యివ్వలేకుంటే “కాస్త private గా తంటాలు పడతాను. చదివి పరిక్షకు కూర్చుంటాను” అంటే అనుమతించక పోవడం వ్యాయంకాదు. ఆ రకంగా education policy లో మార్పు తీసుకురావాలని కోరుతున్నాను. తరువాత యిప్పుడు యీ పద్ధతులలో చూస్తే జరిగినంతవరకు జరిగింది. అంత కన్న బ్రహ్మాండంగా జరుగుతుందని ఆశిస్తే లాభం యేమీ లేదనుకోండి. ప్రాథమిక పాఠశాలల్లో రెండవ ప్రణాళికకన్న మూడవ ప్రణాళికకు గవర్నమెంట్లు ప్రతిపాదించినది తగ్గించడానికే ఎక్కువ దీంట్లో ఉంది. డిప్లూమాలకు వచ్చేవరికి

2 వ పంచవర్ష ప్రణాళికలో రెండువేలమందికి entrance ఉంటే మూడవ ప్రణాళికలో దానిని 580 మందికి తగ్గించారు.

అదేరీతిగా 730 ఉన్న ఇంకొకటి 190 దాకా entrance జరుగుతోంది. ఆ పేజీ reference అవతల ఇవ్వడం జరుగుతుంది అనుకోండి. ఇక స్త్రీవిద్య గురించి చెప్పవలసిన అవసరమే లేదు. ఈ రోజున ప్రభుత్వము అదనముగా ఏమీ చేయగలిగింది లేదని అంటున్నది. అలాంటి దుస్థితిలో మనము ఉన్నాము ఇక వైద్య సదుపాయాలు తీసుకోండి. ఇక్కడకూడ ప్రభుత్వములో ఎన్ని డిపార్టుమెంట్లు ఉన్నవో అన్ని లెక్కలు ఇచ్చి మా పాఠాలు తీస్తారు 6 వ పేజీలో 1959-60 లో 890 Hospitals and Dispensaries, 17394 పడకలు ఉంటాయని యిచ్చారు. దీని తరువాత 202 వ పేజీలో చూడండి. 202 వ పేజీ 3 వ పేరా లో "By the end of the Second Five year Plan period there will be 776 Hospitals and Dispensaries in the State with a bed strength of 17,500." అని ఉంది.

1959-60 లో 890 ఉన్న hospitals 1960-61 వచ్చేటప్పటికి 124 hospitals ను మూసివేయ బోతున్నారు. కారణము నాకు తెలియదు. లేకపోతే 890, 776 కు ఎట్లా వస్తుంది. కాని మూసివేయాలని ప్రభుత్వము ఉద్దేశము కాదనుకోండి. పాత లెక్కలు ఈ మధ్య పేజీలో వ్రాసి finalise చేసేటప్పుడు 890 hospitals అని వ్రాశారు అలా వ్రాసి 202 పేజీలో ఉన్నదానిని గురించి మరచిపోయారు. ఇది అంతా ఎవరు చదువుతారని అనుకొని ఉండవచ్చు. Bureau of Economics and Statistics ఇంకో పుస్తకము ఉంది. ఇది Key indicator of Andhra Pradesh. పేజీ 28 లో 1959-60 లో hospitals సంఖ్య 1048 అని చెప్పారు. ఏ లెక్కలను authority గా తీసుకోమంటారు? 6 వ పేజీలో ఉన్న లెక్కలను authority గా తీసుకోమంటారా లేక 202 పేజీలో ఉన్న లెక్కలను authority గా తీసుకోమంటారా? ఏది authority గా తీసుకొన్నప్పటికీ మన Plan ఏ రకముగా వేస్తున్నారో అర్థము కావడములేదు. 1961-66 కు 5 వేల పడకలు అదనంగా ఏర్పాటు చేస్తామని అన్నారు. వారు వ్రాసినదాని ప్రకారము 2 వేల మందికి ఒక పడక చొప్పున వస్తుంది. నాగరికత దేశాలలో ప్రతి నూరు మందికి ఒక పడక ఉండాలని సంప్రదాయము. మన hospitals లో సమయానికి డాక్టర్లు లేకపోవడం, మందులు లేకపోవడం, అవలు hospitals లో ప్రవేశించడము కష్టం. ఎంత recommendation ఉన్నా ప్రవేశము దొరకడములేదు. చేరిన తరువాత డబ్బు ఇస్తేగాని treatment పరిగా దొరకడంలేదు. కొంతమంది

మంచి డాక్టర్లు ఉండవచ్చుననుకోండి. సామాన్యంగా ఈ complaints ఉన్నవి. దాన్ని గురించి ఈ plan లో ఏమి చేస్తాము. అందరము కలిసి చేయాలని అంటారు. ప్రజలకు సదుపాయాలు కలుగజేసేదానికి మనకు ఉన్న డబ్బును జాగ్రత్తగా ఖర్చుపెట్టాలి. ఇప్పుడు Primary Health Centres ను 50, 60 వేల జనాభాకు ఒకటిపెట్టాలని అన్నారు. పడకలకోసము, తిండికోసము ఈ గ్రామాలలో డబ్బును ఖర్చుపెట్టకండి. 2 ఎకరాలభూమి, 10 వేల రూపాయల విలువ గలిగిన ఒక ward ను కట్టి యివ్వమనండి. అలా యెన్ని గ్రామాలలో యిస్తే దాని ప్రకారము 20 వేల జనాభాకు ఒక డాక్టరును యిద్దరనో, ముగ్గురునో నర్సులను, ఒక assistant ను ఇచ్చి ఏర్పాటుచేయండి కాని ఇప్పటి లాగ beds పెట్టాలని, బ్రహ్మాండముగా చేయాలనేది కాకుండా staff వేతనాలు డాక్టర్ల వేతనాలు వారికి ఇచ్చినట్లయితే కొంచెము అదనముగా ప్రతి 20 వేలమందికి ఒక hospital పెట్టేదానికి వీలవుతుంది తరువాత గ్రామాలకు డాక్టర్లు పోవడంలేదని అంటున్నారు; దానికోసం చట్టము తీసుకొనిరావాలి. Health schemes, hospitals అన్నీ ప్రభుత్వమే నడపాలి Private గా ఏమీ వుండకూడదు. Public service చేస్తామని వచ్చినవారికే Medical Collegesలో admissions ఇవ్వాలి అటువంటి పథకము ప్రభుత్వం వేస్తుందో లేదో తెలియదు. ఈ లోపల గ్రామాల్లో వైద్య సదుపాయాలు కావాలి. దాని కోసము Planning Commission వారు diploma course పెట్టడం మంచి దన్నారు. మన ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో దాన్నిగురించి ఏమీలేదు. ఆయుర్వేద విద్యార్థులకు 3 సంవత్సరాల Course పెట్టి, వారికి కొన్ని అధికారాలు ఇచ్చి కొంతకాలము practice చేసిన తరువాత M. B. B. S. కు కూర్చోనేదానికి కొన్ని అవకాశాలు ఇవ్వమని అనేకపార్లు వారు అడగడం జరుగుతోంది. దానిని Planning Commission కూడ ఆమోదించింది కాబట్టి ఆ రకముగా 2 సం॥ల కోర్స్, 3 సం॥ల కోర్స్ ఏర్పాటుచేసి తరువాత refresher courses పెట్టి క్రమేణ M. B. B. S. డిగ్రీ పొందే అవకాశం కలుగజేయాలని మనవి చేస్తున్నాను 6 నెలలో ఒక సంవత్సరమో training ఇచ్చి patent జబ్బులు చెప్పే దానికి వీలుగా కొంతమందిని తయారుచేయాలి. ఇప్పుడు Medical Department, Health Department వేరువేరుగా వున్నవి. అచెంట్లీ తరపున ఏర్పాటయిన Estimates Committee వారు ఈ రెండింటిని కలిపిచేయాలని చెప్పారు. మనకు డాక్టర్లు చాల కొద్దిమందివున్నారు కాబట్టి కేవలం Health Organisers క్రింద మాత్రము పెడితే చాలదు. Curative side కూడ పనిచేయిస్తే బాగుంటుంది. చాలమంది డాక్టర్లను ప్రత్యేకము Public Health service కోసము పెట్టి ఒక administrative సోపానమును నిర్మించకండి. ఈ

రోజున మనకు కావలసిన డాక్టర్లు లేనప్పుడు ఈ departments ను luxury గా చేసుకోలేము. ఈ రెండింటినీ integrate చేయాలి. ఇదివరకు ప్రైవేటాలో ఆ రకముగా వుండి, అది ఆంధ్రదేశములో లేదు ఈ రకముగా reorganise చేసి ఎక్కువగా డాక్టర్లు లభ్యమయ్యేటట్లు చేయాలని కోరుతున్నాను. పట్టణాలలో మంచి నీటి సదుపాయాలు, డ్రైనేజ్ సదుపాయాలకోసము రు. 680 లక్షలు కేటాయించారు. 20 స్కీములలో, 30 స్కీములలో వున్నవి అనుకోండి. ఇప్పుడున్న స్కీములే కాకుండా కొత్త స్కీములు కూడ తీసుకొంటామన్నారు. అవన్నీకూడ 4వ ప్రణాళికకో, 5వ ప్రణాళికకో వాయిదా వేస్తామన్నారు. అందరినీ సమాధానపరిచే దానికోసము ప్రతి పట్టణములో ఒక స్కీమును ఏర్పాటు చేస్తామన్నారు. విజయవాడకు ఇంత, ఏలూరుకు ఇంత, నెల్లూరుకు ఇంత అని చూపించారు. ఇవన్నీ చూపించి ప్రభుత్వము ఏమి చేయదలచు కొన్నదో నాకు కావలసివున్నది. ఆఖరు పేజీలో ఒక కోటి రూపాయలకు మించిన స్కీము చెప్పిన దానిలో విశాఖపట్టణము వాటర్ సప్లయ స్కీముకు 3 కోట్ల 64 లక్షలు కావాలి కాని వీరు కేటాయించినది 2 కోట్లు. మంజీరా వాటర్ సప్లయ స్కీముకు, అదేరకముగా సనత్ నగర్ లో రాబోతున్న మందుల పరిశ్రమ కోసము 3 కోట్ల 65 లక్షలు కావలసివస్తే దానికి 2 కోట్లు కేటాయించారు. రు. 730 లక్షలు ఒక్క విశాఖపట్టణం ప్రైవేటాలో స్కీములకు కావలసివస్తే మనము దానికి కేటాయించినది 4 కోట్లు మిగిలిన 3 కోట్ల 30 లక్షలు ఎక్కడా కేటాయించలేదు. చిన్న foot note వ్రాశారు "The balance required for the schemes during the Third Five-year Plan will be found from other sources." ఇతర వద్దలలోనుంచి మిగిల్చి వీటికి ఖర్చు పెడతామని అన్నారు. ఆ ఇతర వద్దలు ఏమిటి? ఒక లక్ష, రెండు లక్షలు కాదు, 3 కోట్ల 30 లక్షలు ఇతర వద్దలలోనుంచి తీయాలి. ఈ Major Heads క్రింద వున్న 6 కోట్ల, 80 లక్షలలో 4 కోట్లు దీనినే కేటాయించి 2 కోట్ల 80 లక్షలు విజయవాడకు, ఏలూరుకు, నెల్లూరుకు గుంటూరుకు ఇవ్వవలసి వుంటుంది. అప్పటికి ఒక కోటి రూపాయలు అదనముగా కావాలి. ఆంధ్రప్రదేశ్ వున్న పట్టణానికి నీటి సరఫరాగాని, drainage సౌకర్యాలు గాని ఏమీ లేకుండా చేసినా ఇంకా ఒక కోటి రూపాయలు పెడితే గాని విశాఖపట్టణము స్కీము పూర్తికాదు. ప్రభుత్వము ఏరీతిగా చేస్తున్నదో నాకు తెలియదు. డబ్బు లేదు, ఏమీ చేయవుంటారు అని అడగవచ్చు. కేంద్ర ప్రభుత్వము మన వద్ద నుంచి వస్తున్న మూలముగా చాలా డబ్బును తీసుకొని పోతున్నది. పట్టణాలకు నీటి సదుపాయాలను కలుగచేయడం, మురుగునీరు విభులలో ప్రవహించకుండా బయటకు వెళ్ళే దానికి సదుపాయాలు చేయకపోతే చాలా కష్టమని కేంద్ర ప్రభు

శ్వాసికి చెప్పివున్న పరిస్థితులను అయినా కాపాడడానికి ప్రయత్నించేలాగ ఏర్పాటు చేయాలని మనవిచేస్తున్నాను.

ఇవన్నీ మంత్రిగారు కేంద్రప్రభుత్వంతో కలిసి ఆలోచించాలి మురుగు నీటిని ఎక్కడికక్కడ ప్రవాహాలు గాటుండా బైటకు పోవటానికి క్రైనేజి నదుపాయాలు కల్గించాలి. అలా చేయకపోతే ఆరోగ్యాన్ని కాపాడటం అసంభవమని మీ దృష్టికి తీసుకు వస్తున్నాను గ్రామసీమలలో మంచినీటి సదుపాయాలకై రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఒక కోటి ఇరవై లక్షలు ఖర్చు పెడుతున్నప్పుడు మూడవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో 21 లక్షా 40 వేలు ఖర్చు పెట్టుతున్నారు. ఇంత తక్కువ కేటాయించారేమి? అని అడిగితే కమ్యూనిటీ డెవలప్ మెంట్ ఫండ్స్ నుండి కొంత కేటాయిస్తారని చెప్పారు. ఏదో కొంత పని జరుగుతున్న మాట వాస్తవమే రాబోయే అయిదేండ్లలో కమ్యూనిటీ డెవలప్ మెంట్ స్కీములకు 25 కోట్లు ఖర్చుపెడుతున్నాము, గ్రామాలలో మంచినీటికి, వ్యవసాయానికి నీటి అవసరం చాలా వుంది గ్రామ రచ్చచాన దులు, పండుల పెంపకం, కోళ్ళ పెంపకం ఇటువంటివన్నీ రగిస్తే నీటికి కొంత ఉపయోగంగా వుంటుందేమో ఆలోచించాలి.

ఇక నిరుద్యోగ సమస్య వుంది ఎంతమందికి ఉద్యోగాలు కల్పించాము? రాబోయే సంవత్సరాలలో ఎంతమందికి పని కల్పిస్తాము? అనే దాని గురించి ఏమీ చెప్పబడలేదు. “ఇది అందరకు తెలిసినదేకదా! వేరే వాసుకోవటం ఎందుకు? కళ్ళు మూసుకొని నిద్రపోతే సరిపోతుంది” అనే రకంగా ఒదిలేశా రేమో నాకు తెలియదు రోజురోజుకు నిరుద్యోగ సమస్య పెరుగుతున్న సంగతి అందరకూ తెలిసినదే. వ్యవసాయాన్ని ఎంత అభివృద్ధి చేసినా, ఎన్ని రోడ్లు వేసినా కొత్తవారికి మాత్రం ఉద్యోగాలు ఇవ్వటం లేదు నిరుద్యోగ సమస్య యింకా తీవ్రతరం కాబోతున్నది. దాని ఫలితాలు ఆంధ్రదేశాన్నే కాక మొత్తం భారతదేశాన్నే గందరగోళ పరచగలవు. దీనిని ఎలా నివారించాలి? గ్రామ సీమలలో పనిలేనివారికి ఏమి చేయాలి అనే దానికి నాకు కన్పించిన పరిష్కార మార్గాన్ని సూచిస్తాను. గ్రామసీమలలో భూమి లేనివారికి ½ ఎకరం మాగాణి, 4, 6 ఎకరాలు మెట్ట పంచాలి. అక్కడ గల బంజరు భూములను, పచ్చిక బయళ్ళనుపంచాలి. భూస్వాములనుండితీసుకొని పంచుతారా లేదా? అనే దానిగురించి చాలా చర్చలు జరిగాయి. గరిష్టప్రమాణం బిల్లు తెచ్చారు. దాని వల్ల ఒక్క సెంటు భూమి కూడా రాదని మీరే ఒప్పుకోన్నారు. ఇప్పుడు తోలు దారీ బిల్లును తెస్తున్నారు, అది వున్నవారిని కూడా భూమి నుండి తొలగించటానికి తోడ్పడేది. ఇప్పుడు కాస్తో కూస్తో మాక్కు వుంటే అది తీసివేసి

1956 ఆంధ్ర టెన్సిన్ చట్టంలో వున్న హక్కులు తీసివేసి, దేవాదాయ ధర్మాదాయాలక్రింద సాగుచేసుకొంటున్న కొద్దిమంది కౌలుదార్లను తొలగించటానికి ప్రొటెక్టెడ్ టెన్సిన్ హక్కులు వున్నవారికి కూడా నష్టం కలిగించే విధంగా కౌలు రేటును సగం నుండి మూడోవంతుకు తగ్గిస్తామని, ఆంధ్రలో నాలుగు రెట్లు వున్నదానిని పంటలో మూడోవంతుకు తేవాలని ఇటువంటి సూచనలు కాంగ్రెసువారు తీసుకువస్తున్నారు. ఆ విషయాలను నేను మరల ఇక్కడ చెప్పవలసిన అవసరంలేదు. అదనంగా భూమి వున్నవారి నుండి భూమిని తీసుకొని ఇవ్వరు. కౌలుకు చేసుకొంటున్నవారిని తొలగించకుండా, చూడరు. నాగార్జునసాగర్ వస్తుంది అని దాని క్రిందవున్న బంజరు భూములను సాగుచేసుకొంటున్న వారిని ఆ భూమిని కొనుక్కుంటేకాని ఇవ్వటానికి వీలు లేదని చెప్పటం, ఒక వందో, రెండు వందలో ప్రభుత్వం అనుకొన్న ప్రకారం పేద ప్రజలకు వాయిదా పద్ధతిని ప్రభుత్వం ఇవ్వకుండా వుండటం, ప్రాజెక్టు వచ్చేవరకూ టెంపరరీగావై నా లీజ్ కు కూడా ఇవ్వకుండా వుండడం— ఈ విధంగా ప్రభుత్వం వ్యవహరిస్తున్నది. మనకు పరిశ్రమలు పెట్టటానికి డబ్బు లేదు. పేదవారికి చదువులు చెప్పించటానికి డబ్బులేదు. వైద్య సదుపాయాలు కల్పించటానికి డబ్బులేదు. కేంద్రమును అడగటంలో— అడిగి అడిగి కంఠశోష తప్పితే— యింకేమీ ప్రయోజనం లేదు. మనకు భూమి వుంది. జనాభావుంది. వున్న భూమిని వారికి ఇచ్చి వారు గ్రామసీమలో పనిచేయటానికి అవకాశం కల్పిస్తే వారు బ్రతకటానికి వీలుంటుంది. ఒకపూట గంజి త్రాగి అయినా ఒక ఎకరానికి 10 బస్తాల ధాన్యం, నాలుగైదు బస్తాల జొన్నలు పండించుకొంటామని వారు ఎన్నిసార్లు చెప్పినా ససేమిరా అల్లా ఇవ్వటానికి వీలులేదు అని చెప్పే ఈ ప్రభుత్వం ఎందుకు? ఈ ప్రణాళికలు ఎందుకని అడుగుతున్నాను. ఈ విషయాలన్నీ ప్రభుత్వం స్థూలంగా అలోచించాలని కోరుచున్నాను.

ఇంతేకాకుండా వెనుకబడిన జాతులు; హరిజనులు ఇతర వర్గాలవారు ఉన్నారు. వారి విషయమును గురించి చెప్పదలచుకున్నాను. వీరికందరికీ మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికక్రింద కొద్దిగా సౌకర్యాలు చేశారు ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికక్రింద కాస్త అదనముగా చేశారు. కాని మూడవ పంచవర్ష ప్రణాళిక వచ్చేటప్పటికి ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికక్రింద చేసిన సౌకర్యాల కంటే ఇంకా కొంచెము అదనంగా చేయాలిగాదా! అది చేయడము వ్యాయమే కదా! కాని అట్లు చేయడము లేదు. దురదృష్టవశాత్తు ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఇచ్చిన సౌకర్యాలు తీసివేయలేదు కాని, మూడవ ప్రణాళికలో అదే మోస్తరుగాకూడ ఉంచలేదు. ఎట్లాగంటే, మొదటి ప్రణాళికకంటే ద్వితీయ

పంచవర్ష ప్రణాళిక క్రింద 8,400 మందికి additional గా scholarships ఇవ్వాలి అనేది అప్పుడు పెట్టుకున్నారు. ఆంధ్రప్రాంతములో 8,400 మందికి ఇచ్చి, తెలంగాణాలో మాత్రము 2,500 మందికి scholarships కాకుండా, monetary help ఇవ్వాలని అనుకున్నారు అంటే మొత్తముమీద పదివేల మందికి సహాయము దొరుకుతుందిని అనుకున్నాము కాని మూడవ పంచవర్ష ప్రణాళిక వచ్చేటప్పటికి 8,400 మందికి scholarships ఇవ్వాలని ప్రభుత్వము అనుకున్నది. అంటే ఇదివరకు ఇచ్చినవారుకాక ఇంకా అదనంగా 8400 మందికి ఇస్తారనో, లేక అదే 8,400 మందికి ఇస్తారనో అనుకున్నాము రాష్ట్రములో జరిగే rate of development ను ఒట్టి ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక అంటే ఆ దామాషా ప్రకారమునైనా మూడవ పంచవర్ష ప్రణాళిక క్రింద ఎక్కువ మందికి ఇవ్వవలసింది అట్లా ఇవ్వలేదు పోనీ కనీసము ఇంకా కొంచెము ఎక్కువమందికి అయినా ఇవ్వలేదు ప్రభుత్వం వ్రాసినది చూస్తే "Provision of house sites for those engaged in unclean occupations and work sites," అని వ్రాశారు అయితే గ్రామసీమలలో unclean occupations ఏమి ఉంటాయి? అక్కడ అన్నీ clean గానే ఉంటాయి లేకపోతే ఒక్కొక్కచోట అన్నీ unclean గా కూడ ఉండవచ్చు పాకిపని చేసేవారు గ్రామాలలో ఉండనేఉండరు ఎక్కడైనా ఉంటే ఒకరు, ఇద్దరు - బహు కొద్దిగా ఉంటారు అసలే లేకపోవచ్చు. అందువల్ల unclean occupations ఉన్నదల్లా పట్టణములలోనే గనుక వారికి ఇచ్చి, work sites ఇచ్చిన తరువాత, నివాసానికి మాత్రము హరిజనులకు, ఇతర వెనుకబడినజాతుల వారికి గ్రామసీమలలో ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక క్రింద ఇచ్చిన 20 వేలకంటే, మూడవ ప్రణాళికలో ఇంకా ఎంతో తక్కువే అవుతుంది అనే విషయము ప్రభుత్వము దృష్టికి తెస్తున్నాను. ఇలాంటప్పుడు ఏమి చేయాలో మంత్రిగారే చెప్పాలి. మమ్మలను అడిగితే, మేము దానికి ప్రత్యేకంగా చట్టము తెమ్మని చెబుతున్నాము. ప్రస్తుతము ఉన్న Land Acquisition Act ప్రకారంచూస్తే భూమిని acquire చేయటానికి చాలా చిక్కులు వస్తూ ఉన్నవి. కేంద్రప్రభుత్వం వారు నిర్ణయించిన compensation ను యే కొద్దులోకూడ question చేయటానికి వీలులేదు. అందువల్ల వెనుకబడినవారికొరకు house sites ను acquire చేయడమునకు తేలికగా పనిపాగిపోవటానికి ప్రత్యేకంగా చట్టము తెమ్మని ఎప్పటినుంచో చెబుతున్నాము. కాని ఇంతవరకు ప్రభుత్వము ఆ విషయమే ఎత్తుకోలేదు. కనీసము emergency powers క్రిందనైనా ఒక చట్టమును తీసుకునిరమ్మని చెబితే కోర్టువారు వివరీతంగా నష్టపరిహారం నిర్ణయిస్తే, ప్రభుత్వము ఇచ్చుకోలేదు గనుక ఆ ప్రకారము బిల్లు తేవటానికి సంశయిస్తున్నా

మని చెబుతున్నారు అయితే దీని పర్యవసానము ఏమిటంటే మూడవ పంచ వర్ష ప్రణాళిక కాలములో కూడ హరిజనులకు, వెనుకబడినవారికి ఇళ్ళ స్థలములు ఇచ్చేసంగతి ఏమీ లేదు అని స్పష్టముగ బోధపడుతున్నది ద్వితీయపంచ వర్ష ప్రణాళిక క్రింద 8793 మందికి—Schedule Castes వారికి sweepers వగైరాలకు ఇళ్ళు కట్టుకోవడానికి అవకాశము ఇస్తే, మూడవ పంచవర్ష ప్రణాళిక క్రింద 4375 మందికి మాత్రము ఇళ్ళు కట్టుకోవడానికి సహాయము చేయబోతున్నామని చెబుతున్నారు. హరిజనులకు, వెనుకబడిన జాతులవారికి సగానికి సగము తగ్గిస్తే వారిని ఏ విధముగ ముందుకు తీసుకునిపోగలుగుతారు? వారిలో వారికి ఉన్న తారతమ్యములు ఏ విధముగ తగ్గించగలరు? ఈ విషయమును గురించి ప్రభుత్వము ఆలోచించవలసిందిగా కోరుతున్నాను ఇదే విధముగ వెనుకబడినవారి విషయములో ఇంకా కొన్ని లెక్కలు ఉన్నవి ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలో 2895 మందికి scholarship ఇచ్చారు. తృతీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక క్రింద రెండువేలమందికి మాత్రమే ఇవ్వగలుగుతామని అంటున్నారు ఇలాంటివి చాలా ఉన్నవి వెనుకబడిన జాతుల కోసము tribal people కోసము నూరుకోట్లు కేటాయించారు Roads కోసము ఒకకోటి, Co-operative Societies ద్వారా loans కొరకు ఒకకోటి కేటాయించారు ఇంత వరకు కేటాయించినప్పటికీని actual గా ఉపయోగపడేది ఒక కోటి రూపాయలే. అంతకుమించి ఉండదు ఇన్ని వుండగా, యివి చాలక ఇంకా పన్నులు వేయాలంటున్నారు పన్నులు సుమారు 90 కోట్లవరకు కావాలంటున్నారు కేంద్ర ప్రభుత్వము ఇచ్చేది 200 కోట్లలో, ఒక నూరుకోట్లు ఆంధ్రప్రభుత్వము తీసుకోవాలి. దీనికి ప్రభుత్వం చెప్పేది ఏమిటంటే 35 కోట్లు additional గా taxes వేయవలసి ఉంటుంది వేస్తాము. ఇంకా ఒక 15 కోట్లు ప్లాను క్రింద ఖర్చుజరుగుతూఉంటుంది ముందుముందు చూచుకుందాము భవిష్యత్తులో ఎట్లాజరగబోతుందో అప్పుడు చూడవచ్చు అనుకుని, $35 + 15 = 50$ 50 కోట్లదాకా పన్నులు వేద్దాము అని ఆలోచించి, ఆ విషయము టైటికి చెప్పకుండా పన్నులు వేస్తామని చెప్పడము జరిగింది 35వ పేజీలో చూడండి. తెలుస్తుంది.

తరువాత Small Savings లో నుంచి మన వాటా రు. 15 కోట్లు, loans క్రింద 40 కోట్లు, ఇవి అన్నీ చేరి మొత్తముమీద సుమారు రు. 105 కోట్లు అవుతుంది అని అనుకున్నారు. Small Savings రూపములో వసూలు చేయడమంటే, ఇది వేరొక రూపములో పన్ను వసూలుచేయడమే అవుతున్నది కాని మరొకటికాదు ఇదికూడ బలవంతముగా వసూలు చేయడమే గనుక పన్ను క్రిందనే లెక్కపెట్టుకోవచ్చు ఈ విధముగా చూచినప్పుడు మనవాటా 15

కోట్లు ఉంటే, అసలు వసూలుచేసేది ఎంత ఉంటుందో చూడండి సుమారు 70 కోట్లు అంటే ప్రతిసంవత్సరము నెల ఒకటింటికి పది పేను, పదహారు కోట్లకు మించదన్నమాట ఇప్పుడు వేసిన పన్ను రేట్లుగాక, ఇంకా అదనముగా వచ్చేటటువంటి ఆదాయము కాకుండా, అంటే ఈ ఆదాయము దాదాపు ఖర్చుకే సరిపోతుంది గనుక, మిగిలించ రు 14 కోట్లు. ఇనికూడ మిగులుతుందో లేదో ఇది అట్లా ఉంచండి ఇప్పుడు వేసిన పన్నులు కాక, ఇవి తగ్గించకుండా రేపు రాబోయే అయిదు సంవత్సరాలలోపల సంవత్సరము ఒకటింటికి 15 కోట్లు చొప్పున అదనముగ పన్నులు వేసి ఈ ప్రణాళికను నడుపుదాము అనే ఆలోచనతో ఈ ప్లాను పెట్టారు ఇది చాలక ఇంకా అధికావాలి, ఇధికావాలి అని ఇంకా వేయాలనే ఉద్దేశముగా కనిబడుతున్నది ఇంకా సంవత్సరము ఒకటికి 15 కోట్లు చొప్పున పన్నులు వేయడము న్యాయమా అని ప్రజలు అడుగుతున్నారు పన్నులు వేయకపోతే ప్లాను జరిగేది ఎట్లా అని ప్రభుత్వము చెప్పవచ్చు నా అభిప్రాయము మరొకసారి చెబుతున్నాను. ఈనాడు K. C. Canal క్రింద సాగు చేస్తున్నవారు మంజ్రులదాకావచ్చి ఒక్కొక్క ఎకరానికి అదనపు రేట్లతో surcharges, development rates, వగైరాలు ఎన్నోవిధములుగ వేస్తున్నారు ఇవి అన్నీ మొత్తముచేరి దాదాపు 75 రూపాయలదాకా అవుతున్నది ఇంతసొమ్ము ఒక్కొక్క ఎకరం మీద వేయడం న్యాయంకాదు. మెము కట్టలేము, ఇది తగ్గించాలి అని ఒక మెమోరాండము మంత్రి వర్గానికి సమర్పించారు. ఈ సంగతి ప్రభుత్వము దృష్టిలో ఉన్నది. అలాంటప్పుడు ఇప్పుడు అదనముగ వేయాలనుకుంటున్న 15 కోట్ల రూపాయలదాకా పన్ను వేయడము సాధ్యమవుతుందోకాదో ఆలోచించమని అంటున్నాను తరువాత 31వ పేజీలో—అది బహుళః అచ్చుతప్పగా పడిందనుకుంటాను—“The Land Revenue representing increase of dry and wet assessment on non-agricultural lands” అని వడింది. Wet lands కు wet assessment ఉంటుంది కాని non-agricultural lands కు wet assessment ఎట్లా ఉంటుంది? అది తప్పేమో ననుకుంటాను. Agricultural అనే బదులు non-agricultural అని పడ్డది అనుకుంటాను. “Non” అనేమాట తీసి వేయాలనుకుంటాను. దీనినిగురించి శ్రీ రంగారెడ్డిగారికినిన్ను చేపెప్పాలనుకున్నాను. నిన్ను టీదినము రంగారెడ్డిగారు మాట్లాడుతూ నైజాంగారికి పన్నులు ఇవ్వలేదంటే, అక్కడ wet assessment ఏమి ఉన్నదో అర్థముకాలేదు. అందువల్ల నేను చెప్పేది ఏమిటంటే కేవలం వ్యవసాయపుపన్ను కాకుండా పట్టణములలో ఉన్న భూములమీద మాత్రం 18 కోట్లదాకా వేస్తామని అంటే, అందుకునేను objection ను raise చేశాను. ఇది సాధ్యమవుతుందా లేదా అనేది ఆలోచించండి.

సరే గ్రామసీమలలో రైతాంగానికి మాత్రము నష్టములేదు ఇప్పుడు ఉన్నవి కాకుండా అదనముగ వ్యవసాయపు భూములమీద పన్నులు వేయాలని ప్లానింగ్ కమిషనువారు పూనుకుంటున్నారు Sales Tax రూపములో 5 కోట్లు sugarcane cess రూపములో ఇప్పుడు ఉన్నదికాకుండా మరొక కోటి రూపాయలు, betterment levy రూపములో ఒక కోటిరూపాయలు అంటే ఇప్పుడు ఉన్నదానితో వచ్చేడబ్బు కాకుండా ఇంకా అదనముగ levy ని పెంచి, ఇంకొక కోటిరూపాయలు సంపాదించాలని వారి ఉద్దేశ్యము అయినట్లు అర్థము అవుతున్నది ఇది నిజమే అయితే మనము ఆంధ్రచేశ్ నులో లేని పోని అలజడి create చేయబోతున్నామని గుర్తించాలి అందువల్ల నా సలహా ఏమిటంటే - సామాన్యముగ ఉండే చిన్నచిన్న రైతులు, మధ్యతరగతివారు, అనగా నెలకు 150, 200 రూపాయలలోపల ఆదాయమువచ్చే గ్రామసీమలలో నివసించేవారిమీద ఎలాంటిపన్ను వేయవద్దు. వారిపైన ఇప్పటికే ఉన్నదికూడ తగ్గించివేసి, దానికిమించి ఆదాయము వచ్చేవారిమీద ఒక steeply graded tax వేయమంటున్నాను. అదిచేస్తేనేతప్ప మనకు కావలసినటువంటి డబ్బు రాదు. ఈ విషయమును గురించి క్రిందటి బడ్జెట్టు సమావేశములో చెప్పాను ప్రతిసారి చెబుతూనే ఉన్నాను దీనిని గురించి చర్చిస్తూనే ఉన్నాము అట్లా కాకుండా తలసరిపన్ను ఒక్కొక్క ఎకరమునకు flat rateలో increase చేసే పద్ధతిలో పోతే ఇప్పటికే పన్నులభారముతో రైతాంగము చిన్నచిన్న రైతులు, మధ్యతరగతి రైతులు ఎంతో ఇబ్బందిపడుతున్నారు. పెద్దవాళ్ళు సరే, ఏదోవిధముగ కట్టగలుగుతున్నారు. వారు అంతభాధపడరు. చిన్న చిన్న వారు మాత్రం ఈ అదనపు పన్నులకు ఒప్పుకోరు. దుష్పరిణామాలకు దారికలుగజేసినట్లు అవుతుంది. అది మాత్రము మంత్రివర్గము దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. పైగా మనము వేసుకున్న కార్యక్రమాలు ఆగిపోతాయి. అందువల్ల నెల ఒకటికి 150, 200 రూపాయల లోపు జీతాలు వచ్చే వట్టణపు ప్రజలమీద పడకుండా, అంతకుపైగావచ్చే వారిమీద, గ్రామసీమలలో అయిదు ఎకరాలలోపు వున్నవారికి తీసివేసి, అంతకు పైగా భూములు ఉన్న వారిమీద ఒక steeply graded tax వేస్తే, ఈ plan కార్యక్రమాలు జరపటానికి సాధ్యమవుతుంది కాని, లేకపోతే మాత్రము వీలుండదు అని అంటున్నాను.

నిర్మాణాత్మకమైన సూచనలు చేయమన్నారు. ఏదో మాకు తోచినవి మేము చదువుకున్నంతవరకు మా పార్టీలో చర్చించినంతవరకు మా సూచనలను కొన్నిటిని మీముందు పెట్టడం జరిగింది ఇవి పెద్ద బ్రహ్మాండంగా ఉపయోగపడుతవా, లేదా అనే సంగతి అట్టే పెట్టండి. అసలు మన ఆంధ్రచేశ్ ను

ముందుకు పోవాలంటే కేంద్రంవల్ల మనకు ఒరిగే అన్యాయాలను బాగుగా పట్టుకొనవలసి వుంటుంది మనకున్న అస్త్రీ భూమి, మనకున్న వరదలి అంతా మనదేశంలో ఉన్న 3 కోట్లు 70 లక్షల మంది జనాభా. ఈ భూమిమీద ఈ 3 కోట్లు 70 లక్షల మందిని పని చేయించడంలో మనము ఎంత ఎక్కువ జయప్రదము అయితే అంతవరకు మన ప్రణాళిక ముందుకు పోతుంది కాని దానికి భూసంస్కరణలు అవసరం లేకుండా జరగదని, భూసంస్కరణలు ఉండవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉందనే సంగతిని గురించి మన Planning Commission వారు ప్రాసెస్ దానిని చదువుతున్నాను దానినిబట్టి చూసినప్పటికీ కూడా దానిని మన మంత్రిగారు చూసే ఉంటారనుకుంటాను

(Mr. Speaker in the Chair)

"On the other hand an industrial revolution cannot be achieved without a radical improvement in agricultural production " ఈ విషయం ఇందులో చాల clear గా ఉంది భూసంస్కరణలు కౌలుదార్లకు భూమిహక్కు భూమిజేనివారికి భూమి పంపకం, ఇవి చేయవంత కాలం మన ఆంధ్రదేశాన్ని ముందుకు తీసుకొని పోవడం అసంభవం అవుతుంది వాళ్ళు ఉత్పాదనవంతంగా ఉండరు ఏవని చేసుకొనేదానికి, ఎ ప్రాజెక్టులు కట్టుకొనే దానికి కూడా ముందుకువచ్చే దానికి తయారుగా లేరు చేసిన సూచనలను బట్టి ఉన్నదానిని మిగిలిన వాటికి సర్దుకొని ప్రతి గ్రామంలో ప్రతి భూమిజేని వానికి ఒక్కొక్క ఎకరం మాగాణి భూమిని ఇస్తే వాళ్ళు కాలువలు త్రవ్వేదానికి వస్తారు రోడ్లు వేసుకొనేదానికి వస్తారు రాత్రిం బస్సు పనిచేసే దానికి వస్తారు ఈ రకంగా మనపని మనం చేసుకోవచ్చు, మన ప్రాజెక్టులను మనం కట్టుకోవచ్చు. అందుచేత ఇవన్నీ జాగ్రత్తగా చేసుకోవాలి. ఇక irrigation ప్రాజెక్టులన్నిటినీ గురించి చెప్పాము. క్రొత్త irrigation ప్రాజెక్టులు వచ్చి క్రొత్తభూమిని సాగుచేసే సంగతి అట్టేపెట్టింది, ప్రణాళికలో ఎక్కడా కూడా గోదావరిమీద ఇచ్చంపల్లి కాని, ఈపూరు కాని, ప్రాజెక్టు లేనేలేదు. ఉన్నదే చేసుకోలేకపోతే లేనిపోనివి ఇంకా కొత్తవి ఎట్లా చేస్తారో తెలియదు. ఇంకొక 30 కోట్లు చెట్టి డాము కడతామంటున్నారు. నేను ఈ సందర్భంలో మరల దానిని ఇక్కడ ఈ కాసనసభ దృష్టికి తీసుకురాకపోతే నేను వా కర్తవ్యాన్నిచేసినవాణ్ని కానేకాదు. క్రొత్తగా అదనంగా భూములను సాగులోనికి తెచ్చిఅదనంగా పంటలుపండిస్తారోలేదో తెలియదు కాని గోదావరి నదీప్రవాహం ఎప్పుడో గట్టు తెంపకొని గోదావరి జైల్లానంతాకూడా కొంపముంచి వరదల పాలుచేసి దాదాపు 100 కోట్లు పంజాబులోను, ఒరిస్సాలోను వరదప్రమాదంవచ్చి

కొన్ని కోట్లు నష్టం వచ్చినప్పుడు మనం “నిజమే, మనం గోదావరికి డాముకట్టడం నిర్లక్ష్యంచేశాము 30 కోట్లతో కట్టుకుంటే ఇంతనష్టం ఉండేదికాదు” అని చెప్పి ఆ రోజున గుండెలు బాదుకుంటే వచ్చే ఉపయోగం లేదు ఉన్న ప్రవాహం వచ్చి మమ్మల్ని ఎప్పుడు ముంచేస్తుందో, అదెప్పుడు జరుగుతుందో మాకు తెలీదు. ఆ డాము కనుక 30 కోట్లతో కడితే దానివల్ల పండే అదనపు పంటలతో ఒక సంవత్సరం లోపలనే ఆ 30 కోట్ల ఆదాయం వస్తుంది అయితే నష్టం ఏమీ లేనేలేదు. ఈ విషయాలను దృష్టిలో నుంచుకొని కేంద్ర ప్రభుత్వంమీద పోట్లాడి ఇంకా ఎక్కువడబ్బు తెచ్చుకోవలసి ఉంటుంది Graded tax పెట్టి మనదేశంలో ఉన్నట్లు వంటి, బాగా ఆదాయం వచ్చేటటువంటి వారిమీద అదనంగా పన్ను వేసి ఉన్న వాళ్ళమీదే పన్నులు పెంచి, సామాన్య ప్రజలమీద ఉండే పన్నులు తగ్గించి, ఈ విధంగా ఆదాయమన సంపాదించుకోవలసి ఉంటుంది ముందు వ్యవసాయానికి, నీటి పారుదలకు, ముంపు నివారణకు దేశ ప్రజలకు కావలసిన తిండి కోసము ప్రతిగ్రామంలో భూమి పంపకం, విద్యా వైద్య సౌకర్యాలు, ప్రాథమిక విద్యా సదుపాయాలు నిర్బంధంగా కాకపోయినా చదువుకోడానికి ముందుకువచ్చిన వాళ్ళకు అవకాశాలను కలుగజేసేరీతిగా తయారుచేయడానికి Plan అంతాకూడా తిరిగి ఆలోచించవలసి ఉంటుంది మేము సూచనలను సభ ముందు పెట్టాము. ఈ సూచనలను ఎంత త్వరలో అంగీకరిస్తే అంతమంచిది.

*శ్రీ పి. రాజగోపాలనాయుడు (తవనంపల్లి): అధ్యక్షా, మన ముందు పెట్టినటువంటి మంత్రిగారి ఉపన్యాసములో (మొదటి పేజీ నుండి కాక కడపేజీ నుండి వచ్చేటట్టు వారు చెసినారు) ఇందులో అసలు ప్రణాళిక అనే విధానాన్నే విమర్శించేవారున్నారని నాకు తెలుసు. అసలు ప్రణాళిక యొక్క అవసర మేమిటి అని వారి వాదన దానివల్ల ప్రయోజనం ఏముండగలదని కూడా ప్రశ్నిస్తారు. జాతీయ ప్రణాళిక యొక్క పరిమాణము గురించికాని, వివిధ రంగాల వ్యయము గురించికాని విమర్శ ఉండవచ్చు. అలాంటి విమర్శతో ఏమీ పేచీలేదు అని వ్రాసుకుంటూ వచ్చినారు. దీనికి సంబంధించి ఒక విషయం చెప్పవలసియున్నది వారు పొట్టిపేరు వ్రాయకపోయినా స్వతంత్ర పొట్టిపేరు గురించే వారు అది చెప్పినారనేది సులభంగా ఎవరైనా తెలుసుకోడానికి వీలున్నది. ఎందుచేతనంటే వారి నాయకులు నెహ్రూగారు మొదలు కొని క్రిందవరకు కూడా కాంగ్రెసువారు ఒకటే ప్రచారం చేస్తున్నారు. నిన్ను మొన్ననే ఈ ఎసెంబ్లీలో నున్న వారందరము కలిసి ఒక సమస్యను లేవదీసి నాము. అదేమిటంటే మైనూరు వాళ్ళు, మహారాష్ట్రులు ఆంధ్రులకు సంబంధించి, ఆంధ్ర ప్రభుత్వానికి సంబంధించి దుష్ప్రచారము చేస్తూ ఉన్నారని

చెప్పి దానిని మనం వ్యతిరేకించినాము అవిధంగానే ఎవరైనా ఇటువంటి దుష్ప్రచారమును చేస్తుంటే దానిని అరికట్టవలసినటువంటి అవసరం ఉన్నది. ముఖ్యంగా ఈ విషయమై మంత్రిగార్ని మరొకసారి ఆలోచించాలని, ఇలాంటి ప్రచారం చేయకూడదని నేను కోరుతున్నాను ఎందుచేతనంటే స్వతంత్రపార్టీ ఏమిచెప్పిందో ఈ ఎసెంబ్లీ ద్వారా మరల ఆంధ్ర ప్రజానీకానికి, భారతదేశము నకు కూడ తెలిసేటట్లుగా చెప్పాలనే అవసరం మంత్రిగారు ఇదిచదివినందువలన నాకు కలిగిందనిపిస్తోంది. 'Prosperity through Freedom' అని చెప్పి ఎవ విధానాన్ని స్వతంత్రపార్టీ పాటూ సమాజేశములో ప్రకటించింది అందులో ఈవిధంగా ప్రకటించింది—

“While the Swatantra party rejects outrightly the current pattern of centralised and top-heavy Planning based on totalitarian programmes; it is not opposed to Planning as such”.

ఇందులో pattern of plan, అనేదానికి వ్యతిరేకి మేగాని planningకు వ్యతిరేకం కాదు నిర్దుష్టమైనటువంటి పదజాలం ఇది ఈవిధంగా స్వతంత్ర పార్టీ తన విధానాన్ని ఆ ప్రకటన మూలకంగా ప్రకటించి ఉన్నది రెండవది Planning Commission విధానాన్ని గురించి. “Planning must however be carried on within the limits of the Constitution, without relaxing the care for freedom guaranteed in it. Above all, it must know where to start” అనికూడ తెలియచేసినారు దీనినిబట్టి స్వతంత్రపార్టీ Planning ఉండాలని చెప్పినదా? ఉండకూడదని చెప్పినదా? అని అడిగితే ఏ సామాన్యమైనటువంటి మానవుడైనా సరే స్వతంత్రపార్టీ ప్లానింగుకు వ్యతిరేకం కాదని, అయితే ఈనాడు కాంగ్రెసు ప్లానింగు అనే పేరుతో ఏవిధంగా అయితే వ్యవహారం చేస్తున్నదో ఆ పద్ధతికి మాత్రమే వ్యతిరేకము అని స్పష్టంగా తెలుస్తున్నది అని చెప్తాడు. ఇలాగ ఉన్నప్పటికీ కాంగ్రెసు పార్టీవారు, కాంగ్రెసు నాయకులు స్వతంత్రపార్టీమీద ఇలాంటి అభిమానమైన ప్రచారము చేయడం మంచిది కాదని నేను మంత్రిగారికి సలహాయంగా మనవి చేస్తున్నాను ప్రణాళిక అంటే ఏమిటి? పంచవర్ష ప్రణాళిక అంటున్నారు. పంచవర్ష ప్రణాళిక అంటే 5 సంవత్సరముల బడ్జెటును ఒకచోట పెట్టి ఇదే ప్రణాళిక అని అనడమేనా? లేక ప్రణాళిక అంటే దీనికి సంబంధించిన ఒక పద్ధతిమీద దేశాన్నంతటినీ అభివృద్ధి చేయవలసినటువంటి అవసరమున్నదా అని చెప్పి ఆలోచించడమా అనే విషయాన్ని ముందుగా

చూడాలి. ఈనాడు మంత్రిగారు మనముందు పెట్టినటువంటి తృతీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక కాని, అఖిల భారత ప్రభుత్వము ఈనాడు చేశము ముందు పెట్టినటువంటి ప్రణాళిక కాని, 5 సంవత్సరముల బడ్జెటు, అన్ని రాష్ట్రముల ప్రభుత్వముల, కేంద్ర ప్రభుత్వముయొక్క బడ్జెటుల నన్నిటిని సమీకరించి ఒకచోట పెట్టినట్లుగానే కనపడుతున్నదే కాని చేశసాధాగ్యానికి, చేశాభ్యుదయానికి సంబంధించిన పద్ధతులమీద త్వరత్వరగా పురోగతిని పొందడానికి కావలసినటువంటి ప్రణాళికగా కనపడలేదు. ఎందువలనంటే వారు ప్రణాళికా రచన చేయాలనేదానికి మొట్టమొదటిగా ఏమి చేయాలనేటటువంటి విషయంలోనే కాంగ్రెసుపార్టీతో స్వతంత్రపార్టీ భేదాభిప్రాయం కలిగి యున్నది ఈ చేశములో ఏమి ఉన్నది? అని ముందుగా ఆలోచించి, ఈ చేశములో ఉన్నటువంటి వాటివన్నీటిసీకూడా సమగ్రంగా పరిశీలన చేసినారా? సర్వే చేసినారా, ఈ ప్రణాళికా రచనకు ముందు? ఈ చేశములో ప్రస్తుతమున్న పరిస్థితులను గూర్చి ఏమి సర్వేచేయలేదు ఈ చేశములో ఎంత ధనము ఉన్నది? ఈనాడు నదీ జలాలకు సంబంధించి మాత్రమే సర్వే కొద్దికొద్దిగా జరిగింది కాని భూగర్భంలో నున్న అంతర్గత జలధార ఎంత ఉన్నదో అంతవరకు సర్వే చేసినారా? అలాగ సర్వే చేసి ఉన్నట్లయితే ఈనాడు భారతచేశము మొత్తముమీద ఏవ ప్రాంతాలలో నైతే కరువు కాటకాలతోటి జనులెంతగా చాలా కష్టాలు పడుతున్నారో తిండితిప్పలు లేకుండా అల్లాడి పోతున్నారో వారి నందరినీకూడ రక్షించడానికి ఈ కరువు కాటకాలు ఉన్నటువంటి ప్రాంతాలలోకూడ భూగర్భజలాలను, పాతాళగంగను పైకి తీసుకొనివచ్చి మన చేశాన్ని సస్యశ్యామలంగా చేయడానికి బిలువంటేనే పరిస్థితులు సరిగా ఉండేవి

ఈ పొలంలో, ఈ సర్వే నెంబరులో ఉన్న భూమి ఎలాంటి భూమి, అందులో ఎలాంటి fertility ఉన్నది. దానికి ఏ పైరు పెడితే అది బాగా ఆభివృద్ధి చెందుతుందని మీరు సర్వే చేశారా? లేదు. పశ్చిమగోదావరిలో ఈనాడు Package scheme అని పెడుతున్నారు. ఏడుక్కి, బియ్యానికి ఒకే మంత్రమని జపానీస్ కల్చివేషన్ మెథడ్ ఒకటి పెడుతున్నారు. ప్రతి ఎకరాకు 200 పౌన్లు నత్రజని వేయాలని చెబుతున్నారు. ఏడుక్కి, బియ్యానికి ఒకే మంత్రం జపిస్తున్నారే. ఆ ప్రకారం అన్ని భూములకు ఒకే పరిణామం గల ఎరువుల నుపయోగించాలని చెబితే అది నిజంగా ఒక పద్ధతి అవుతుందా-దానికి సంబంధించిన సర్వే లేనేలేదు మీ దగ్గర.

మూడవ దేమంటే — ఎరువులు ఎంత ఉన్నాయి అనేది. Green manure ఎంత దొరుకుతుంది, cattle manure ఎంత దొరుకుతుంది. అఖిల

భారత వ్యవసాయ పరిశోధనా సంస్థలో గూడ 1950 వ సంవత్సరంలో చర్చ జరిగినపుడు నేను ఈ ప్రశ్నే వేశాను. మీకు ఈ దేశంలో fertilisers కావా లనుకున్నట్లయితే మొదట మన దేశంలో ఈ manures ఎంత ఉన్నాయో చాటి పరిణామాన్ని సర్వే చేయించాలి. రేకపోతే నత్రజని. సల్ఫర్, ఫాస్ఫేర్ యూరియా, ఏది ఎంత కావాలో తెలుసుకొనడానికి వీలుకాదు కాబట్టి సర్వే చేయించాలని చెప్పి 5 సంవత్సరములైనా ఆ పని ఇంతవరకు జరగలేదు. మనకు raw materials ఏవున్నాయి దానికి సంబంధించిన సర్వే ఈనాడున్న దేమో చెప్పాలని మంత్రిగారిని కోరుతున్నాను నిన్న మొన్ననే minerals (ఖనిజ సంపద) కు సంబంధించి ఏదో ఒకవిధమైన సర్వే మనముందు పెట్టారు. ఇతర దేశాల్లో జరిగిన సర్వేకి, మన దేశంలో జరిగిన సర్వేకి తేడా చూస్తే వారు ఎక్కడో తీసుకొచ్చిన వార్తలను ఒక కేట్లాగు చేసి, దాన్నంతా ఒక చోట పెట్టి mineral survey జరిగింది చూడండి, అని చెబుతున్నారు మన దేశంలో ఉన్న మార్కెటింగ్ పరిస్థితులకు సంబంధించి Rural Credit survey అని ఒకదాన్ని వేశారు అందులో సుమారు 10 subjects ఒకటిగా పెట్టి చూడమని చెప్పినారు. అందువల్ల దానికి రావలసిన importance రాకుండ పోయింది. అలాగే నిరుద్యోగానికి సంబంధించి statistics పేకరించ మని చెప్పినారు. దేని ననుసరించి చేశారు? ఎలాంటి సర్వే ననుసరించి చేశారు? Employment Exchanges లో రిజిస్టరు తీసుకొన్నవారు చదువుకొన్నవారు కావడంవల్ల అట్టివారి సమాచారం మాత్రమే వారుకుతుంది. కాని గ్రామీణ ప్రజానీకంలో ఎంతమంది నిరుద్యోగులున్నారో మీరెలాగ లెక్కలు వేశారో గ్రామగ్రామానికి వెళ్ళి, అక్కడ ఎంత నిరుద్యోగ మున్నది? Under-employment ఎంత ఉన్నది? seasonal employment ఎంత ఉన్నది? అనే లెక్కలు ఏమయినా వేశారా? అదికూడా చేయలేదు అలాగే ప్రజల ఆదాయం ఎంత ఉన్నది అనే సర్వే ఏమయినా చేశారా? ఈనాడు కూలీల పరిస్థితి ఏమిటి, రైతుల పరిస్థితి ఏమిటి, ఇతరవర్గాల పరిస్థితి ఏమిటి వారి ఆదాయా లేమైనా సర్వే చేశారా? ఆదాయం సర్వే చేయకుండా వారెంత శిస్తు భరించగలిగిరో మీ రెలా నిర్ణయించగలరు? కాబట్టి ఈ దేశంలో మొదట సర్వే కొనసాగించి దాన్ని పూర్తిచేస్తేనే అసలు ప్రణాళికా రచన పాధ్యమవుతుంది.

ప్రాథమిక సూత్రాల్ని మీరు మరచిపోయి మేము ప్రణాళికా రచన చేస్తున్నాము, ఆ ప్రణాళిక మీ ముందు పెడుతున్నాము సహాయం చెయ్యండి, అంటే మీరు చెప్పించే ప్రణాళికా, మీరు చెప్పిన ప్రణాళికనే దేశంలోవున్న వారంతా అంగీకరించవలసిన అవసరం ఏమయినా వున్నదా అనేది చెప్పాలని

మంత్రిగారిని కోరుతున్నాను ఏదో ఒక ప్రణాళిక అని చెప్పి మా ముందు పెట్టి ఒప్పుకోవల్సిందే అంటే దానికి పూర్తిగా వ్యతిరేకిస్తున్నా మిపుడు.

ఇక అవసరాలకు సంబంధించి చూద్దాం నిజంగా ఇది ప్రణాళికే అయి నట్లయితే ప్రజల అవసరాలకు సంబంధించిగా వుండాలి ఈ నాడు ప్రజలకు తిండి కావాలి, ఇల్లు కావాలి, జీవితావసర వస్తువులు కావాలి. ఈ నాడు మనం ఈ తిండికి సంబంధించి ఎంతవరకు తీసుకువచ్చాం. అసలు నేను సర్వే అని ఎందుకన్నానంటే, వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధి చేయాలంటే ముఖ్యంగా సర్వే జరిగి తీరాలి ఎక్కడోవున్న శ్రీమన్నారాయణగారే గట్లు కనుక తీసేసి నట్లయితే ఈ దేశంలో 80 లక్షల ఎకరాలు మిగులుతుంది. కొన్ని లక్షల టన్నుల ధాన్యం పండుతుందని సలహా ఇచ్చే వ్యవసాయ సలహాదార్లతోటి సంప్ర దించి ఈ ప్లాను తీసుకువస్తే అది నిజంగా వ్యవసాయాభివృద్ధి అవుతుందా అని నేను సవాలు చేస్తున్నాను ఇక్కడ చూడండి Average yield of princi pal crops in India (Statistical Abstract) అని ఇండియా ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. స్వతంత్రపార్టీ ప్రకటించింది కాదది. Rice కి సంబంధించి ఆంధ్రలో 1700 పౌనులు సగటున పండుతున్నది Assam లో 885 పౌనులు, Bihar లో 695, జమ్మూ కాశ్మీర్ లో 1072, బొంబాయిలో 820, కేరళలో 1025, మధ్యప్రదేశ్ లో 788, మదరాస్ లో 1255, మైసూర్ లో 1174, ఒరిస్సాలో 514, పంజాబ్ లో 846, రాజస్థాన్ లో 845, ఉత్తరప్రదేశ్ లో 538, వెస్ట్ బెంగాల్ లో 965 పౌన్లు average లో పండుతోంది. ఎందు కింత తార తమ్యముంది. మిగతా వాటిని నేను చదవడం లేదు. Maximum ఎంతో minimum ఎంతో మీకు చదివి వినిపిస్తాను. Rice కు సంబంధించి ఈ దేశంలో ఎక్కువగా వున్నది 1255 పౌన్లు పండుతున్నది. తక్కువగా వున్నది 845 పౌన్లు పండుతున్నది. మనకి కావలసింది China వద్దతి, Japan వద్దతి, Russia వద్దతి కాదు. మనదేశంలో ఎందుకింత తారతమ్యం వచ్చిందనేది ఈ ప్రభుత్వం చెప్ప గలదా? దానికి సంబంధించి సర్వే చేశారా? చేస్తే ఎందువల్ల ఈ 845 పౌన్లు పండే చోట్లనుంచి 1250 కి తీసుక రాలేకపోయారు అలాగే జవార్ 575 పౌన్లు maximum అయితే minimum 148 అవుతున్నది. వజ్ర 801 maximum అయితే minimum 180, మేవ్ 1445 maximum అయితే minimum 258 రాగులు 1807 maximum అయితే minimum 238. ఎందువల్ల ఇలా వచ్చింది. భారతదేశం మొత్తంమీద అలాగే వుండవచ్చు, ఆంధ్రదేశంలో అలాగ లేదు, అంతా uniform గా వున్నదని చెప్పవచ్చు మంత్రులు. Rice కు సంబంధించి తూర్పు గోదావరిజిల్లాలో 1468 పౌన్లు పండుతుంటే కరింనగర్ లో

564 పాస్టు మాత్రమే పండుతోంది. రాగులకు సంబంధించి చిత్తూరులో 1279 పానులు పండుతుంటే ఆదిలాబాదులో 175 పానులు పండుతోంది, వేరుశనగ విశాఖలో 1053 పానులు పండుతుంటే హైదరాబాదులో 433 పానులు పండుతోంది. చెరుకు చిత్తూరులో 8286 పానులు పండుతుంటే నలగొండలో 1680 పానులు పండుతోంది. మొత్తంమీద చూస్తే ఆంధ్రప్రాంతం కంటే తెలంగాణములో సగము మాత్రమే పండుతున్నట్లు దీనివల్ల తెలుస్తోంది అనలు యీ లెక్కలు తప్పా, లేకపోతే ఎందుకు సగమే పండుతోంది? దీనిని అభివృద్ధి చేయడానికి వీలుకాదా? ఇప్పుడు తెలంగాణములో 33 లక్షల టన్నుల వరకు ఆహారధాన్యాలు పండుతున్నవి. దానిని కనుక అభివృద్ధిచేస్తే కనీసం 6 లక్షల టన్నులయినా ఎక్కువగా చేయడానికి వీలున్నది అలాగే ఆంధ్రలోఉన్న తారతమ్యాలు లేకుండా చేస్తే అక్కడ రెండు, మూడు లక్షల టన్నులు అవనంగా పండించవచ్చు ఇరిగేషను ఎక్కువ చేయకుండా, విద్యుచ్ఛక్తితో నిమిత్తంలేకుండా సామాన్య పరిస్థితులలోనే దానిని అభివృద్ధి చేయడానికి వీలున్నది. కాని ముందు దాని సర్వే కావాలి. ఇలాంటి తారతమ్యాలు ఎందుకు ఉన్నాయో తెలుసుకుంటే తప్పని సరిగా అది ప్రయోజనకరంగా ఉంటుందనే నేను మనవిచేస్తున్నాను.

తిండిగింజలు తప్పనిసరిగా పండించాలనుకుంటే ఎలాగ పండించాలనే ప్రాతిపదికలు వేసుకుని ఒక నిర్మాణం చేసుకున్నట్లయితే తిండి హెచ్చుగా పండించేదానికి వీలుండేది అలాగే ఇండ్లకు సంబంధించి కాంగ్రెసువారు స్వాతంత్ర్యము సంపాదించామన్నారు, తామే స్వాతంత్ర్యము సంపాదించినట్లు. ప్రజలు ఎవరూకూడ వోట్లు వేయకుండా త్యాగాలు చేయకుండానే ఈనాడు కాంగ్రెసులో ఉన్నవారుమాత్రమే సంపాదించామన్నారు. ఆ స్వాతంత్ర్యము సంపాదించిన వారు చెప్పినమాటలేమిటి? ఆ నాడు కాంగ్రెసు ఒక ఉద్యమంగా ఉన్నప్పుడు వారు ప్రజలకు మీకు తిండి, ఇల్లు, బట్ట యీ మూడూ ఇస్తామన్నారు. కాని ఇల్లు ఏమయింది యీ నాడు? పదమూడు సంవత్సరముల పరిపాలన చేసినతరువాత మహాప్రభో కాంగ్రెసు పరిపాలనలో సామాన్య జనానికి చూస్తే ఒక ఇల్లయినా ఉన్నదా? ఎక్కడలేదు. రూరల్ హౌసింగ్ అనే పేరుతో కమ్యూనిటీ డెవలప్ మెంట్ లో మాత్రం ఉన్నది. రూరల్ హౌసింగ్ ఏమిటి అంటే, యీ ఉద్యోగస్థులందరకు భవనాలు కట్టడం. ఉద్యోగస్థులకు భవనాలు కట్టకూడదనేవాడిని మాత్రం నేను కాదు.

అయితే ఉద్యోగస్తులకు భవనాలు కట్టడానికి rural housing అని, గ్రామీణ గృహనిర్మాణమని దానికి ఎందుకు వేరుపెట్టవలసి వచ్చిందో మంత్రిగారు కొద్దిగా తెలియజేయవలసిందిగా నేను కోరుతున్నాను. కోటాన కోట్లు రూపాయలు అసలు పట్టణాలలో వ్యయంచేస్తున్నారు మంచిది. అది ఎంతవరకు పేదవాళ్ళకు ఉపయోగపడుతున్నదా, లేదా అనేమాట అలా ఉంచండి పట్టణాలలో ఎక్కువ ఇళ్ళు కావాలి కాబట్టి ఎక్కువగా కట్టిస్తున్నామని అంటున్నారు. పోనీ పేద వాళ్ళకు ఉపయోగపడేటట్లు కట్టించారా? గ్రామీణ గృహనిర్మాణానికి సంబంధించి రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఏమైనా చేశారా? అది పోతే పోయింది ఈనాడు మాముందు ఉంచిన ప్రణాళికలో ఏమైనా ఏర్పాటు చేశారా? హరిజనులకు ఇళ్ళు కావాలన్నారు. మిగతా వాళ్ళకు ఇళ్ళు కావాలన్నారు అసలు 200 రూపాయలు ఇస్తేకూడా ఇళ్ళు కట్టుకోడానికి సిద్ధంగా ఉండేవారు ఉన్నారు Ex-criminal tribes, వడ్డివారు, బోయవారు మొదలగువారికి వంద రూపాయలు ఇచ్చినా ఇళ్ళు కట్టుకొంటామని అంటున్నారు. ఈనాడు ప్రభుత్వము 200 రూపాయల ప్రకారం, వారు ఏ పూరి గుడిసెలలోనే ఉండేదానికి వీలు ఉన్నది. కాని పూరిగుడిసెలు కట్టినట్లయితే అవి ఏమంట తగిలో కాలి పోతాయి కనుక మిద్దలే కట్టాలని, అంతవరకు ఆగండనే విధముగా ప్రభుత్వము వారు చెప్పుతున్నారు మీకు మిద్దలే కట్టిస్తాము, కొంత ఆగండని కాలము గడుపుతున్నారు ఇది ప్రణాళికా? ఎప్పుడు ప్రభుత్వము దీనిని పూర్తిచేయబోయేది? అసలు ప్రభుత్వము యొక్క plans ఏమిటి? గ్రామాలలో ఉన్న లబ్ధిలాది పేదప్రజాసీకానికి కావలసినటువంటి ఇళ్ళ సౌకర్యాలు కల్పిస్తారా లేదా? కల్పించడానికి ప్రభుత్వము ప్రయత్నం చేస్తున్నదా? ఎందుకు లేదు? ఇది ప్రణాళిక అని మాముందు పెట్టి, దీనికి మాముద్ర వేయమని చెప్పుతారా? మేము దీనికి ముద్ర వేయకపోతే, దీనికి సమ్మతించకపోతే, దీనికి అనుమతి తెలిపితే మీరు ప్రణాళికకే వ్యతిరేకమని దేశమంతట ప్రచారం చేసి స్వతంత్రపార్టీ పైన నెవము పేస్తారా? ఇది మంచిదికాదని నేను చెప్పుతున్నాను. ఆలాగేసామాన్యప్రజలకు అందుబాటులో కావలసిన జీవితావసరవస్తువులు మనకు కావాలి, వాటిని ఈనాడు మనం అభివృద్ధి చేసుకోవాలి, వాటికి priorities కావాలి. అది వద్దు, ఇది కావాలనికాదు నేను చెప్పేది. కాని ఏదీముందు అనేచోట ప్రభుత్వపక్షంవారికి మాకు అభిప్రాయభేదము ఉన్నది. ఉక్కుకాదు తినేది ప్రజలు, తిండి తినాలి, దానితోపాటు వారు జీవించడానికి అవసరమైన వస్తువులు కావాలి. కనుక ప్రభుత్వమువారు ఉక్కు ఉత్పత్తి చేస్తారా లేక తిండి ఉత్పత్తి చేస్తారా? పట్టణాలలో ఇళ్ళు కడతామంటారా

లేక గ్రామాలలో ఇళ్లు కడతామంటారా? ఎదో పెద్దగా, అవి తయారు చేస్తున్నాము ఇవి తయారుచేస్తున్నాము, Telephone తయారు చేస్తున్నాము, aeroplanes చేస్తున్నాము, ఇంకేదో చేస్తున్నామని అంటున్నారు అవికూడా అవసరమే కాని పదిముందు? ప్రజలకు కావలసిన జీవితావసర వస్తువులను ముందుగా తయారు చేయాలిచేయవలయునా లేక telephones, aeroplanes ముందుగా చేయవలెనా పది ముందు, పది వెనుక అనే పద్ధతిలో ప్రభుత్వం చేసుకొని వస్తున్నదా? ప్రజలకు కావలసిన ఇళ్ళు, జీవితావసర వస్తువులతయారు చేయుటకు సంబంధించిన పనులు మొదట తీసుకొండని స్వతంత్ర పార్టీ చెప్పు తున్నది. మహాత్మాగాంధీగారి నాయకత్వంక్రింద కూడాను ముందు ఉద్యమము నడిపినటువంటివారు ఏ వాగ్దానాన్ని ప్రజల కందరికీ చేస్తున్నారో, ఆ వాగ్దానా నికే ఈనాడు కాంగ్రెసులో ఉన్నటువంటివారు కట్టుబడి ఉండాలని నేను కోరు తున్నాను Political sufferers అనే పేరుతో భూములు తీసుకొనేదికాకుండా నామాన్య ప్రజలకు కావలసిన వస్తువులు ఎక్కువగా తయారుచేయడానికి వారి జీవనప్రమాదాన్ని పెంచడానికి ప్రయత్నం చేయాలి. ప్రజల జీవనప్రమా దాన్ని పెంచుతామని అంటున్నారే గాని వాస్తవానికి ప్రజల వ్యయాన్నే పెంచుతున్నారు.

You are not increasing the standard of living of the people, but you are increasing the cost of living of the people. What is your plan? Is it a plan? It is a planless plan. That is why we are opposing Swatantra Party is opposing this plan because it is planless.

ఇక పరిశ్రమలకు సంబంధించి చూచుకొందాము. దేశములో ఈ అవసరాలు ఉన్నాయని, ఆయా ప్రాంతీయ అవసరాలను అనుసరించి, ఆయా పరిశ్రమలను అక్కడ ఏర్పాటుచేసే విధంగా ప్రభుత్వము అనుకొన్నదా? లేక ఎవరికి పలుకుబడి ఎక్కువగా ఉంటే, వారికి సంబంధించిన పరిశ్రమలు వారి ప్రాంతములో పెడతామని ఆలోచన చేస్తున్నారా? పి. సుందరయ్యగారు నిన్న ఒక విషయం చెప్పారు. అసలు మంత్రిగారే ఆది ఇందులో చెప్పిఉన్నారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో రెండవ వంచవర్ష ప్రణాళికా కాలములో అసలు indus-triesకు ఏమీ సక్రమంగా ఇవ్వలేదని ఆ లెక్కలను నేను repeat చేయవలసిన అవసరంలేదు. తరువాత మూడవ వంచవర్ష ప్రణాళికలో దానికి సంబంధించి చెప్పనే అవసరం లేదన్నారు. ఈ విధంగా పరిశ్రమలు neglect చేయబడినాయని ప్రభుత్వంవారే చెప్పుతున్నారు. ఇది పలుకుబడికి సంబంధించిందా, లేక అవసరాలకు సంబంధించిందా? మన రాష్ట్రములో చెరుకు వండిస్తున్నారుగనుక

దానికి factories పెడతామని కుంటినడకలు నడుస్తున్నారు. ప్రజలు co-operative basis మీద co-operative factories పెట్టాలని అన్నారు. ప్రజలు రెండు, మూడు సంవత్సరాలకుముందు 100 రూపాయలు, 200 రూపాయలు $6\frac{1}{2}$ పర్సెంటు వడ్డీమీద అప్పులు తెచ్చిఉచ్చినా ఈనాటికి చెరుకు factory లోకిరాని పరిస్థితులు ఉన్నాయి. ఇదేనా ప్రభుత్వం చేసేది? అక్కడ ప్రజలు డబ్బు అంతా తెచ్చి Bank లో పెట్టి దానికి సంబంధించినటువంటి పరిశ్రమలే ఇంతవరకు తీసుకురాలేదు. అప్పుగా తెచ్చిన డబ్బుకు నూటికి 25 percent 30 percent వడ్డీగా వాళ్లు కట్టుకుంటున్నారు ఈనాడు చెరుకు విస్తారంగా పండుతున్నది. పత్తికూడా పండుతున్నది. వేరుశనగ, పొగాకు పండుతున్నది జనప పండుతున్నది, పండ్లతోటలు విరివిగా ఉన్న ఆంధ్రదేశములో. కాబట్టి పరిశ్రమలు మొట్టమొదట వీటికి సంబంధించి, పంటలకు సంబంధించిన పరిశ్రమలు ఎప్పుడైతే మొట్టమొదట ఏర్పాటు చేస్తారో, అప్పుడు తప్పనిసరిగా దేశము అభివృద్ధి చెందుతుంది. రైతాంగానికి, అక్కడ ఉండే కూలీ జనాలకు, గ్రామీణ ప్రజానీకానికి ఉద్యోగాలు లభించేదానికి వీలుఉంటుంది. అలాంటి ప్రయత్నం ప్రభుత్వం ఏమైనా చేసిందా? పొగాకుకు సంబంధించిన cigarette factory ఏమైనా ఉన్నదా? పత్తికి సంబంధించి ఎన్నో పరిశ్రమలు మనం అభివృద్ధి చేసుకోదానికి వీలున్నదని చెబుతున్నారు మేము నొక్కి చెప్పుతున్నామని మంత్రిగారు చెబుతున్నారు. నొక్కిచెప్పడంతప్ప సాధించింది ఏమిటి అని నేను అడుగుతున్నాను. మొదటి అయిదేండ్లు ఏదేదో తీర్మానం చేశామని అన్నారు. తరువాత, 10 ఏళ్ళ వరకు నొక్కిచెప్పుతున్నా మన్నారు, 18 ఏళ్లు అయిపోయింది. ఇప్పటికి ఇంకా నొక్కి చెప్పడ మేమిటి? దాని మీద ఈ ప్రభుత్వం వారు తమ అసమ్మతిని కేంద్రప్రభుత్వానికి ప్రకటిస్తారా లేదా? మొన్ననే ఈ ప్రభుత్వంవారు ఒక తీర్మానం తెచ్చారు, ఏమిటి? మహారాష్ట్ర, మైసూరువారు మనకు అక్రమం చేస్తున్నారు కాబట్టి మా right మాకు ఇవ్వాలి, మా right కొరకు మేము పోరాడతా మన్నారు. అదే విధంగా పరిశ్రమల విషయంలో కేంద్రప్రభుత్వంతో ఎందుకు పోరాడకూడదు? ఈ విషయంలో కేంద్రం అనుసరిస్తున్న విధానం గురించి అసమ్మతి తెలుపుతున్నామని ఎందుకు చెప్పకూడదు, పరిశ్రమలు అభివృద్ధి చేసుకోనే దానికి మాకు డబ్బు కావాలి. ఈ విషయంలో అడగడానికి మాకు right ఉన్నది. Plan అనేటటువంటిది మీరు ఎప్పుడైతే పెట్టారో దానికి సంబంధించిన వాటా మాకు వచ్చి తీరాలని ఎందుకు అడగకూడదు? 25 percent ప్రకారం అందరికీ వస్తే పోనీ మనకు 12½ percent అయినా రావలసిన పనిలేదా? రేపు మేము ఈ విషయంగురించి తీర్మానం తెస్తాము, మీరు బలపరుస్తారా? ఈ అసెంబ్లీద్వారా తెలియజేయడని మంత్రి

గాదిని అడుగుతున్నాను. ఆ విధంగా కేంద్రప్రభుత్వాన్ని వొత్తిడి చేస్తేనే తప్ప లేకపోతే మనకు పరిశ్రమల విషయంలో న్యాయం జరగదని నేను అనుకొంటున్నాను

అలాగే irrigation విషయంచూస్తే చాలా ఆశ్చర్యంగా ఉన్నది Major projects కడుతున్నామని అంటున్నారు. అవి వద్దనను, కాని ఏది ముందు ఏది వెనుక అన్నప్పుడు ఈ major projects తో పాటు minor irrigation కూడా ఎప్పుడో అభివృద్ధిచేసి ఉండవలసింది. అలాగు అభివృద్ధిచేసి ఉన్నట్లయితే, రైతులు అభివృద్ధి చెందడానికి వీలుండేది. ఎంతో మనం అభివృద్ధి చెందడానికి వీలు ఉండేది 1,27,364 tanks క్రిందనే 29,15,078 ఎకరాలు సాగుఅవుతున్నది. Government canals క్రింద 31,14,071 ఎకరాలు మాత్రం సాగు అవుతున్నది. కాబట్టి ఈ major projects క్రింద ఎంతైతే సాగు అవుతున్నదో దాదాపు అంత minor irrigation క్రింద సాగు అవుతున్నది ప్రభుత్వం ఒక 5 ఏళ్ళు వృధాగా పోగొట్టివేసినారు. దానిని గురించి ఆలోచన చేయలేదు. ఎంతో వత్తిడి వచ్చిన తరువాత దీనిని అంగీకరించినారు. ఈనాడు నేను ఒక విషయం అడుగుతున్నాను. దానికి సమాధానం చెప్పండి. ఈ లెక్కలైనా తప్పు అయి ఉండాలి. అయితే దానిని correct చేయించాలి, లేకపోతే దానికి సంబంధించిన action వెంటనే ప్రభుత్వము తీసుకోవాలి. విశాఖపట్నంలో 67,213 tanks ఉన్నాయని ఉన్నది. వీటి క్రింద 1,93,269 ఎకరాలు మాత్రమే సాగు అవుతున్నది.

దీని ప్రకారం ఒక చెరువు క్రింద 3 ఎకరములు మాత్రమే సాగు అవుతోందని తెలుస్తోంది. 100 ఎకరాలకు పైగా సాగువుతున్న చెరువులు 64,679. అనగా $100 \times 64,679 = 64,67,900$ ఎకరాలు సాగు కావలసియుంటే 1,98,269 మాత్రమే సాగు అవుతోంది అంటే చాలా ఆశ్చర్యకరంగా, విపాదకరంగా ఉన్నది. ఆయకట్టులో ఉన్న 60 వ భాగానికి కూడ నీరు లేకపోతే ఆ చెరువులు ఏమయినట్లు? ఆచెరువులు ఆక్రమించుకొని పైర్లు వేసుకొన్నారా? లేక నీరు చానిలోకి పోదా? ఇది అర్థంకావడంలేదు. ఇటువంటి విషయాలు అసెంబ్లీలోకాకుండా, యితరతా చెబితే ప్రజలు ఎవరైనా నమ్ముతారా? ఈ అంకెలు Bureau of Economics and Statistics—Season and Crop Report of Andhra Pradesh for Agricultural Year 1956-57—issued in 1959—నుంచి చదివాను. దీనిని కాదనడానికి వీలులేదు. ఈ లెక్కలు తప్పు అయితే తిరిగి పరిశీలించాలి.

బావులకు సంబంధించి చూద్దాము విద్యుచ్ఛక్తి పెంచుతామంటున్నారు. కేంద్రాన్ని electricity ఎక్కువ యివ్వమంటే irrigation కు ఎక్కువ యిచ్చామని, power and electricity రెండు కలిపి చూచుకుంటే ప్రతి రాష్ట్రానికీ సమానంగా ఉండాలని అన్నారు మద్రాసుకు రు 60 కోట్లు యిచ్చిన తరువాత Canadian assistance క్రింద 12 కోట్లు యిచ్చారు. మనవారు నొక్కి చెప్పకపోవుటవల్ల ఆ 12 కోట్లు జారిపోయినవి ఈ మంత్రిగారు వెనుకవడ్డ ప్రాంతాలనుంచి వచ్చినవారు కాబట్టి ఆ ప్రాంతాల పరిస్థితుల గురించి వానికి ప్రత్యేకంగా చెప్పనక్కరలేదు. అయితే వెనుకవడ్డ ప్రాంతాల నుంచి వచ్చిన మంత్రిగారు ఆ ప్రాంతాలకు ఎటువంటి న్యాయం కలుగజేస్తున్నారనేది చెప్పదలచుకొన్నాను బావులూచూస్తే శ్రీకాకుళం జిల్లా 8980, విశాఖపట్టణం జిల్లా 19548, తూర్పుగోదావరి 366, పశ్చిమగోదావరి 6248, కృష్ణా జిల్లా 1180, గుంటూరు జిల్లా 8079, నెల్లూరు జిల్లా 21852, కర్నూలు జిల్లా 12944, అనంతపురం 58463, కడప 34430, చిత్తూరు జిల్లా 68842, హైదరాబాదు జిల్లా 4879, నిజామాబాదు 9284, మెదక్ 9000; మహబూబ్ నగర్ 21610, నలగొండ 20242, వరంగల్ 15907, ఖమ్మం 633, కరీంనగర్ 21842, అదిలాబాద్ జిల్లా 266 మొత్తం 2,33,248 రాయలసీమ మొత్తంలో చూస్తే 1,60 వేలకు పైగా అనగా సగానికి పైగా రాయలసీమలోనే ఉన్నవి. Rural electrification అంటే అర్థము చెప్పాలి, అది బావులకు electricity యివ్వడంకాదా? బావులు ఎక్కువ ఉన్నచోట్ల grant percentage ఎక్కువ యివ్వాలా, లేదా? కాని అవిధంగా ఎందుకు యివ్వలేదు? రాయలసీమకు 15%, 16%కూడ రావడంలేదు. 75% అయినా ఇవ్వాలి. ఈ మంత్రిగారు రాయలసీమ నుంచి వచ్చినటువంటివారు. కాని వారిచేతులలో ఉండే కలాన్ని కూడ కదవనివ్వని అదృశ్య హస్తాలు పైన ఉన్నవని తెలుస్తోంది. ఈ ప్రణాళికకు సంబంధించిన ఒక పర్సెంట్ గ్రూపులో నేనుకూడ ఉన్నాను-మెనర్ ఇన్ క్రీజ్ దబుల్ ఇస్తున్నామన్నారు. సెంట్రల్ గవర్నమెంటు నుంచి ఇన్నికోట్ల రూపాయలు ఇచ్చామని—ఈ item కు ఇంత, బావులకు పన్నీడి యింత, ట్యూబ్ వెల్స్ కు ఇంత అని విడివిడి heads క్రింద చూపించారు. పంజాబులోలాంటి వెల్స్ కు కూడ ఏర్పాటు చేశామన్నారు. కాని వాటిలో మార్పులు చేయడానికిగాని, ఈ ప్రాంతానికి ఇంతఉండాలని చెప్పడానికిగాని వీలుకలిగించలేదు. ఇది centralised plan. అటువంటి plan కు మేము వ్యతిరేకము. ఇది కేంద్రప్రభుత్వానికి కూడ అతీతంగా ఉన్న స్టానింగ్ కమిషన్ చెప్పిన మూలకాలను సరించి తయారు చేయబడినది. అయితే విధానాలు నిర్ణయించేది ప్రజలా? స్టానింగ్ కమిషనా? ప్రజలు విధానాలు నిర్ణయించి పంపితే details ను work out చేయడం Pl

ning Commission పని అయివుండాలి అక్కడవున్న experts వివరాలన్నీ work-out చేయాలి. ఆపద్ధతి ననుసరించుటలేదు ఒకవిధంగా చూస్తే ప్లానింగ్ కమిషన్ మన అసెంబ్లీల, పార్లమెంటుయొక్క హక్కులను supersede చేస్తోంది. మన అసెంబ్లీయొక్కగాని, పార్లమెంటుయొక్కగాని హక్కులను వదులుకోకూడదు మనము ఇచ్చిన విధానాల ననుసరించి ప్లానింగ్ కమిషన్ వారు details work-out చేసి ప్లాన్ తయారు చేయాలి. ఈనాడు మనం ఒక శాసనం చేయాలంటే దానికి policy dictate చేస్తే సెక్రటరీలు draft చేస్తారు ఆ పద్ధతిగా కాకుండా సెక్రటరీలే policy నిర్ణయించి దానికి తగినట్లు వారు శాసనం draft చేసియిస్తేగాని details మనం యిక్కడ ఆలోచించ దానికి కూర్చుంటే అది ప్రజలకు అనుకూలమైన విధంగా తయారవుతుందో, వ్యతిరేకంగా తయారవుతుందో మీరే ఆలోచించాలి. ఇప్పుడు మనముందు ఉన్న ప్లానుయొక్క విధానాలు ప్లానింగ్ కమిషన్ వారు నిర్ణయించి, దానిని మనల్ని చర్చించమంటున్నారు అటువంటి ఈ ప్లాను తలక్రిందులుగా ఉన్నది కాబట్టి స్వతంత్రపార్టీ వ్యతిరేకిస్తున్నది.

ధరల పెరుగుదలను గురించి అందరూ ధరలు పెరిగాయంటున్నారు. ధరలు ఎందుకు పెరిగాయి? కాంగ్రెసు పార్లమెంటు సభ్యులందరూ ఒకచోట చేరి ఒక నిర్ణయం చేశారని ప్రతికలలో వచ్చింది. వారు ఏమి చెప్పారంటే— రైతులు, వ్యాపారులు కుట్రచేయడంవల్ల యీ ధరలు పెరిగినవని అంటున్నారు. రైతులు తిండి దొంగలంటున్నారు. వంట వండించేది రైతులు అయినా వారు తిండిదొంగలు అని ప్రచారం జరుగుతోంది అది చాల విపాదకరమైనటువంటిది రైతు రాజుగా ఉండాలని టిట్లు సంపాదించివచ్చి కూర్చోని రైతులు తిండిదొంగలని, రైతులు వ్యాపారస్థులు కుట్రచేశారని చెబుతున్నారు కోటానుకోట్ల రైతులు, లక్షలకొలది వ్యాపారస్థులు ఏమరిచెట్టు క్రింద కూర్చోని యీ కుట్రచేశారు? అన్నదాతలు అని చెప్పబడే రైతులకు విరుద్ధముగా అటువంటి పదము నేను వాడను. Planning Commission విధానంవల్లగాని, కేంద్రప్రభుత్వ విధానంవల్లగాని, లేక వారితోబాటుగా యిక్కడకూడ 'ప్లాను' 'ప్లాను' అని మాట్లాడుతున్న మంత్రుల విధానంవల్లగాని, ప్రభుత్వం చేసిన నోట్లవల్ల యీ ద్రవ్యోల్బంధం వచ్చిందని చెప్పక తప్పదు. రిజర్వుబ్యాంక్ ప్రకటించిన లెక్కల్ని ఉన్నవి. వాటి ననుసరించి 1950 లో 1750 కోట్ల రూపాయల విలువగల నోట్లు వాడకంలోకి వచ్చినవి. 1951-56 వరకు 500 కోట్ల రూపాయల deficit financing వల్ల నోట్లు అచ్చు వేశారు. 35 కోట్ల రూపాయలు ఎక్కువగా వేశారు. 1956-61 వరకు

రు. 1250 కోట్లు చేయాలనుకొని 1225 కోట్ల రూపాయల నోట్లు మాత్రమే పేసినట్లు లెక్కలు ఉన్నవి.

మొత్తము 3,500 కోట్ల రూపాయలు విలువ కలిగిన నోట్లు అచ్చు చేశారు. 1,750 కోట్లు ఉన్నప్పుడు ఒక రూపాయి ఖరీదు ఉన్న వస్తువు, 3,500 కోట్లు ఉన్నప్పుడు రెండు రూపాయలు ఖరీదు అవుతుంది. కాబట్టి ఆ విధంగా వస్తువుల ధరలు పెరగటానికి కారకులు ఎవరో మనకు బోధపడు తుంది. రైతులు గాని, వ్యాపారస్థులు గాని కుట్రచేసి ఈ ధరలు పెంచలేదు. ప్రభుత్వం అనుసరించిన విధానాలవల్లనే ఈ విధంగా రేట్లు పెరిగినవి ఇప్పుడు ఈ ధరలను ఎట్లా తగ్గించాలనే సమస్య పట్టుకొంది. రైతులు పండించే ధాన్యం ధరలు పెరగటానికి వీలులేదు, దానిమీద కంట్రోల్ పెట్టాలి—అంటున్నారు అశోకమేహతా కమిటీవారు అన్ని వస్తువుల ధరలపై కంట్రోల్ పెట్ట మన్నారు గాని, ధాన్యం ధరలపై కంట్రోల్ పెట్టమని చెప్పలేదు. ఈనాడు రైతులు పూర్తిగా నష్టపడుతున్నారు. ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్నటువంటి విధా నాలు ద్రవ్యోల్బాధానికి దారితీస్తున్నవి. దానివల్ల ఒకవర్గం సమూలంగా నష్టపడే అవకాశం కలుగుతున్నది. కాబట్టి ఈ ప్రభుత్వ విధానాలను మేము తప్పని సరిగా వ్యతిరేకించవలసిన అవసరం ఉన్నది. జాతీయ ఆదాయం 28 పర్సెంట్ పెరిగినట్లు ప్రభుత్వంవారు చెబుతున్నారు కాని గ్రామాలలోకి పోయి చూస్తే ఎవరి ఆదాయముకూడ పెరగనట్లు కనుపిస్తుంది. రైతులకు అప్పులు ఎక్కు వైపోతున్నవి. రిజర్వుబ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియావారి రిపోర్టు చూసినట్లయితే గ్రామీణ ప్రజానీకంయొక్క ఆర్థికస్థితి దినదినం క్రుంగిపోతున్నట్లు మనకు బోధ పడుతుంది. ఈ విషయంలో కాంగ్రెస్ పార్టీ మహానాయకుడు అయిన నెహ్రూ గారికే సందేహం వచ్చింది. “7,500 కోట్ల రూపాయలు దేశంలోని ప్రజానీకం నుండి పన్నులరూపంలో వసూలుచేసి ఖర్చుపెడుతున్నప్పటికీ, ఎక్కడ చూసివా దారిద్ర్యమే కనిపిస్తున్నది ఎందుచేత? ఆ డబ్బు అంతా ఎక్కడకు పోతున్నది?” అన్న సందేహం వారికి కలిగింది. వారికి ఆ విధంగా సందేహం కలగటం మంచిదే. వారి కిలాంటి సందేహం కలగటం దేశానికి మంచిదని అనుకొంటు న్నాను. ఈ డబ్బు ఎవరి కేబులలో ఉన్నది అని చూసేదానికి ఒక కమిటీని వేసినారు. ఆ కమిటీ ఎప్పుడు రిపోర్టు ఇస్తుందో తెలియదు. ప్రజల ఆర్థికస్థితి ఏమిటో తెలుసుకోకుండా, ప్రఖిలదగ్గర డబ్బు ఉన్నదో లేదో తెలుసుకోకుండా వారిపైన పన్నులు వేసి ప్రణాళికలకు అవసరమైన డబ్బు సేకరించటం అన్నది సాధ్యమయ్యేది కాదు. ప్రభుత్వం ఎంతో డబ్బు ఖర్చుపెట్టి, ధరలు పెంచి— ఆ వచ్చిన డబ్బు ఎవరి కేబుల్లోకి పోయిందోకూడ తెలియని స్థితిలో ఉన్నది.

ప్రణాళికలు అమలు జరిపిన పది ఏళ్ళకు ఆ డబ్బు అంతా సమయిపోతున్నదో ననే సందేహం ప్రభుత్వానికి ఏర్పడుతున్నదంటే — వారి ప్రణాళికల గతి సమయినదో ఇప్పటికే దానికి తెలిసిరావాలి. మంత్రిగారు చాలా సున్నితంగా, చక్కగా పన్నులు విషయంగురించి చెప్పినారు. తాము పన్నులు విధించబోతున్నట్లు ఎవరికీ తెలియకుండా ఉండేవిధంగా చెప్పినారు. అందుకే కొన్ని వత్రికలు 98 కోట్ల రూపాయల పన్నులు విధించబోతున్నారని, 10 కోట్ల రూపాయలు రుణాల రూపములో వసూలు చేయబోతున్నారని వ్రాసినవి 995 కోట్ల రూపాయలలో 200 కోట్ల రూపాయలు కేంద్రప్రభుత్వం ఇస్తుందని, 105 కోట్ల రూపాయలు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం సమకూర్చుకోవలసి ఉంటుందని మంత్రిగారు చెప్పారు. అందులో 90 కోట్ల రూపాయలు ఎలాగైనా సరే తాము సమకూర్చుకొనేదానికి వీలున్నది, అయితే 15 కోట్లు మాత్రము పన్నుల రూపంగాని, రుణాల రూపంగాని వసూలుచేయవలసి ఉన్నది అని చెప్పటం జరిగింది. 90 కోట్ల రూపాయలు ఏవిధంగా సమకూర్చుకోగలరు ? — అన్నది సామాన్య మానవునికి తెలిసే విషయం కాదు, అది రాజకీయపరిణామ. ఈ ప్రభుత్వము యీ దేశంలో ఇలాంటి భాషతో ప్రజల కన్నులు గప్పతున్నారు. మొత్తం 45 కోట్ల రూపాయల పన్నులు తమమీద పడబోతున్నవి అని ప్రజలు అనుకోవలసిన స్థితి వస్తుంది. రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికకాలంలో — ఈ విదేశీలో మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎంత డబ్బు పన్నుల రూపంలో వసూలు చేయాలని ప్లానింగ్ కమిషన్ నిర్దేశించిందో, అంతకంటే ఎక్కువ డబ్బునే మూడు సంవత్సరాలలోనే మన ప్రభుత్వం పన్నులు విధించి వసూలుచేసి “మేము ఎంత పన్ను వసూలుచేశామో చూడండి, మేమెంత చెర్దమొనగాళ్ళమో చూడండి” అని కేంద్ర ప్రభుత్వం, ప్లానింగ్ కమిషన్ తో చెప్పేదానికి పూనుకుంది అసలు — రైతులమీద, ప్రజలమీద ఎన్ని పన్నులు వేశారోకూడ మంత్రులు మర్చిపోయి ఉంటారు, ఇప్పటికి 107 కోట్ల రూపాయల పన్నులు వేశారు ఇప్పుడు ఇంకా 45 కోట్ల రూపాయల పన్నులు అదనంగా రైతులపైన వేయబోతున్నారు 45 కోట్ల రూపాయలు ఐదు సంవత్సరాలలో వసూలు చేయాలంటే, సంవత్సరానికి 9 కోట్ల రూపాయలు పన్నుల రూపంలో వసూలు చేయాలి. మన ప్రభుత్వం వ్యాపార పంటలమీద — వన్నెండు వస్తువులమీద — పన్ను వేస్తే 60 లక్షల రూపాయలు ఆదాయం వచ్చింది. 9 కోట్ల రూపాయలు వసూలు చేయాలంటే, ఇటువంటి పన్నులు ఎన్ని వేయాలో ఆలోచించండి. ఇటువంటి వివాళకరమైన పన్నులు, వ్యాపారపంటల పైన పన్నులు 15 వేస్తే తప్ప, ఆ ఆదాయం వచ్చేదానికి సాధ్యం కాదు. ఈ పన్నులు పాతాళ భేరి లాంటివి. ఇవి ఎవరినీ పదిలేచి కావు. ఒక వస్తువుపైన కాకపోతే, మరొక వస్తువుపైన

అయినా రైతులు పన్ను కట్టవలసిన దుస్థితి ఉన్నది మనకు నేషనల్ ఇన్ కమ్ ఎంత వస్తున్నదో ప్రభుత్వానికి తెలియదు ఆ విషయములో ప్రభుత్వానికి సందేహం ఏర్పడింది. అందుకు ఒక కమిటీ వేస్తున్నారు సామాన్య ప్రజా నీకందగ్గర ఎంతడబ్బు ఉన్నదో తెలియదు. ఇట్లాంటి పరిస్థితిలో యీ ప్రభుత్వం 15 పన్నులు ప్రజానీకంమీద వేయటానికి నిర్ణయించుకొన్నదంటే—ఇది ఒక ప్లానేనా? ఇది ఒక ప్రణాళికేనా?—అని యీ ప్రభుత్వాన్ని ప్రశ్నిస్తున్నాను. ఈ ప్రభుత్వం పేదవాడినుండి పన్నులరూపంలో వసూలుచేస్తున్న డబ్బు సక్రమంగా వినియోగిస్తున్నదా అన్నది చూడాలి ప్రజలపైన పన్నులు వేసి, మన డబ్బును ఇతరదేశాలకు ఎత్తుకుపోతున్నారు అని మనము ఇదివరకు బ్రిటిష్ వారు ఒక అణా, రెండు అణాలు పన్నులు వేసినప్పుడు ఆందోళన చేశాము. అప్పుడు ఉన్నటువంటి పన్నులే పాచ్చు అని మనము ఆందోళన చేశాము. “ఆనాడు ఒక అణా, రెండు అణాలు పాచ్చు చేస్తేనే నేను, కాళేశ్వరరావుగారు అందరం కూడ బ్రిటిషువారితో పెద్దగా పోట్లాడినామని” శ్రీ రంగాగారు నాతో చెప్పినారు కాని, యీ నాడు యీ ప్రభుత్వం ప్రజలపైన ఎన్ని పన్నులు విధిస్తున్నది అన్నది చూస్తే, సుమారు 80 కోట్ల రూపాయలు ఆదాయం వచ్చే పన్నులు విధించినట్లు మనకు బోధపడుతుంది. ఇప్పటికి మన ప్రభుత్వానికి 80 కోట్ల రూపాయలు ఆదాయం వచ్చి ఉండాలి ప్రజలు ప్రభుత్వాన్ని కాంగ్రెస్ పార్టీకి అప్పగిస్తే, కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం చేసింది ఏమిటి? ప్రజలపైన రైతులపైన విస్తారంగా పన్నులు విధించటం జరిగింది. 1957-58 లో మనకు 62 కోట్ల 32 లక్షల 83 వేల రూపాయలు ఆదాయం ఉంటే, అందులో 32 కోట్ల 37 లక్షల 20 వేల రూపాయలు యీ ప్రభుత్వం ఉద్యోగస్థుల కోసం జరుగుతోంది అంటే మొత్తం ఆదాయంలో 52 పర్సెంట్ ఉద్యోగస్థుల జీతాలకొరకు ఖర్చుపెడుతున్నారు అన్నమాట. ప్రజల సౌకర్యాల కొరకు ప్రభుత్వం ఖర్చు పెడుతున్నది చాలా తక్కువ. ఒక జిల్లాపరిషత్ లో లై సెన్స్ ఫీజుక్రింద 24 వేల రూపాయలు ఆదాయం వస్తూంటే, దాంట్లో 20 వేల రూపాయలు ఉద్యోగస్థుల జీతాలకొరకే ఖర్చుపెట్టటం జరుగుతున్నది. 4 వేల రూపాయలు మాత్రమే ప్రజల సౌకర్యాల కొరకు మిగులుతున్నవి. ఇదేనా మన ఎడ్మినిస్ట్రేషన్? 1958-59 లో 60 పర్సెంట్ ఉద్యోగస్థుల క్రింద ఖర్చుపెట్టారు. 1959-60 లో 61.5 పర్సెంట్ ఉద్యోగస్థుల కొరకు ఖర్చు పెట్టటం జరిగింది. ఈ విధంగా సంవత్సరం సంవత్సరానికి ప్రజలపైన పన్నులు పెంచి, ఆ వచ్చిన డబ్బులంతా ప్రజల సౌకర్యాల కొరకు ఖర్చుపెట్టకుండా, ఎవరో కొందరు ఉద్యోగస్థులకొరకు ఖర్చుపెట్టే యీ ప్రభుత్వానికి ప్రజలకు సౌకర్యాలను కల్పించటం సాధ్యం అవుతుందా అని ప్రశ్నిస్తున్నాను. ఈ మూడవ ప్రణాళిక ద్వారా ప్రజలకు

సౌకర్యాలు ఈ ప్రభుత్వం అందించకలుగుతుందా అని అడుగుతున్నాను అందుకే
యీ ప్రణాళికా పద్ధతినే మేము వ్యతిరేకిస్తున్నాము అని నేను చెబుతున్నాను

ఉద్యోగాలు యివ్వవద్దా, యివ్వకపోయినట్లయితే ఏమి అవుతుంది అని
ప్రశ్న వేశారు దేశంలో ప్రతివారికి ఉద్యోగం కావాల్సినదే, కాని ప్రభుత్వం
అనుసరిస్తున్న పద్ధతి సరైనదేనా అనీ ప్రశ్న వేస్తున్నాను మొదటి పంచవర్ష.
ప్రణాళిలోను రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలోను ఒకేరకంగా చెప్పిఉన్నది
మూడవ పంచవర్ష ప్రణాళికను అఖిలభారత draft plan ను చూచే భాగ్యం
నాకు లేకపోయింది అందులో చదువుకొన్న వాళ్ళకు ఉద్యోగం కల్పించాలని
ఉన్నది అందుకోసమే Community Development ను తీసుకవస్తున్నాము.
చదువుకొన్న వాళ్ళకు ప్రభుత్వమే ఉద్యోగం యివ్వాలనే సూత్రాన్ని అంగీక
రించి ప్రభుత్వమే ఉద్యోగాలు యిచ్చేటట్లయితే వసూలు అయిన డబ్బంతా
ఉద్యోగస్థులకే చాలకుండా minus balance పెట్టుకుని మన అసెంబ్లీ కూడ
యిక్కడ ఉండడానికి వీలులేని పరిస్థితి ఏర్పడుతుందని చెప్పకతప్పదు, Com-
munity Development వల్ల నిరుద్యోగ సమస్య నిర్మూలన చేయగలరా
అనేది కూడ చూచుకోవాలి. ఇప్పుడు 1961 సంవత్సరం వచ్చినది. మొత్తము
443 బ్లాకులు ఉన్నాయని ప్రణాళికా మంత్రిగారు చెబుతున్నారు. ఇప్పటికి
283 పూర్తి అయినాయి. యింక మిగిలినవి 162.61.62 లో 48 మొదలుపెట్ట
బోతున్నారు. ఇంక మిగిలేది 118. ఈ 118 బ్లాకులు 1963 లోగా పూర్తి
చేస్తాను అని మంత్రిగారు చెబుతున్నారు. 10, 12 చొప్పున ప్రారంభిస్తూ
వచ్చారు ఇప్పుడు 48 అన్నారు ఒక్కసారి 118 ప్రారంభించగలరే లేదో నాకు
తెలియదు. ఒక వేళ ప్రారంభించలేదు అని అనుకుందాము. 1964-65 సంవత్స
రానికి పూర్తి అయినాయి అనుకుందాము. 1965 సంవత్సరం తరువాత మరల
చదువుకున్నటువంటి వాళ్ళకు ఎక్కడ ఉద్యోగాలు యివ్వబోతున్నారు అని
అడుగుతున్నాను. కాబట్టి అప్పటికీకూడ ఆ సమస్య మిగిలే ఉంటుంది. ఇప్పటికే
training schools కొన్ని ఆపుచేశారు. ఇదివరకు వెలరినరీ మేస్ట్రీలు కావా
లని training ఒకటి పెట్టినారు. రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళిక అయిపోతున్నది
కాబట్టి వీళ్ళను చాలించండి అని చెబుతున్నాను. చదువుకొన్నటువంటి వాళ్ళకు
ఉద్యోగాలు యివ్వాలనేటట్లయితే ఒక తమాషా కనిపెట్టినారు. Co-operative
farming కోసం training అని 40 లక్షల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టబో
తున్నాం అంటున్నారు. అంటే నిరుద్యోగులుగా ఉన్నటువంటివాళ్ళను బ్లాకు
లలో అమర్చలేక మరల కూములమీదికి తీసుకుపోతున్నారు. చైనాలో ప్రతిదినం
family ఉండకూడదు, అది ఉండకూడదు యిది ఉండకూడదని ఎలా చెబుతూ

ఉంటారో కొందరు కాంగ్రెసువారు చెనావారు యిలా చేసేవారు అని చెపుతూఉంటే నేను విన్నాను అలాగే బ్లాక్ లో రేడియోలు పెట్టి వారి చెవులలో Co-operative farming తప్ప మరొకటి వినబడకుండా చేసి భూములమీద పెత్తనము చదువుకొన్న వాళ్లవరకు యిచ్చేటట్లయితే ఎలా ఉంటుందో తమరే ఆలోచించండి అనలు యిది వద్దతికాదు. చదువుకొన్న వాళ్ళందరకు ప్రభుత్వమే ఉద్యోగాలు యివ్వాలనడము తప్పు. ప్రభుత్వము ఉద్యోగాలు యిచ్చి డబ్బులు యిచ్చినందువల్ల వచ్చేటటువంటి production ఏమిటి ? కలుగుతున్నటువంటి అభివృద్ధి ఏమిటి ? Irrigation schemes, electricity schemes, industries పెంచేటట్లయితే తప్పనిసరిగా వాళ్ళకు ఉద్యోగం వచ్చేదానికి వీలుకలుగుతుంది. అలాంటి ప్రయత్నం ఏమి చేయకుండా మేము (ప్రభుత్వం) ఉద్యోగం కల్పిస్తాము అని చెప్పడం చాలతప్పు. బెంగాల్ లో 35 లక్షల మంది చనిపోయారనేది అందరకు తెలిసినదే, అలాగే రాయలసీమలో కరువు వచ్చినప్పుడు 16 మంది ఒక లోటా గంటి కలుపుకొని త్రాగినటువంటి పరిస్థితి ఉన్నది. చింతగింజలు కూడ దొరకకుండా చాల యిబ్బంది వడినటువంటి రోజులు ఉన్నాయి. ఎక్కడికో పోయినటువంటి రోజులు ఉన్నాయి. అలాంటి ప్రాంతాలలో కరువు వచ్చినా గాని మిగలాల్ని అన్నట్లయితే పరిశ్రమలు అభివృద్ధి కావలెనా ? అక్కరలేదా ? జపాన్ పద్ధతి cultivation అని చెపుతున్నారు. అలాగే అక్కడి family basis మీద జరుగుతున్న పరిశ్రమల నిర్మాణ పద్ధతిని యిక్కడికి ఎందుకు తీసుకురాకూడదు ? మనదేశంలో family ని ఒక unit గా గుర్తిస్తూ ఉన్నాం 6 లక్షలు, 10 లక్షలు, కోటి, రెండు కోట్ల రూపాయలు పెట్టుబడిపెట్టి small scale industries ను manage చేయాలంటే గ్రామాలలో వాళ్ళకు సాధ్యం అవుతుందా ? వీలు అవుతుందా ? వారు అంత డబ్బు తీసుకురాగలిరా ? వాళ్ళ దగ్గర ఉన్నటువంటి 200, 300 రూపాయలను కూడ చిన్నపరిశ్రమల కొరకు వినియోగించేటట్లుగా ప్రభుత్వం వారు చేయలేక పోతున్నారు. ప్రజలలో ఉత్సాహాన్ని తీసుకువచ్చి ఈ కార్యక్రమాలు, ఈ ప్రణాళికలు అంతా వాళ్ళకోసమే అనేటట్లుగా చేస్తే 200, 300 రూపాయలతోనే పరిశ్రమలు పెట్టుకొనేదానికి వీలు ఉన్నది. ఈ నాడు ఎక్కడెక్కడ electricity యిస్తున్నారో అక్కడ అంతా మంత్రులు ప్రారంభోత్సవాలు చేస్తున్నారు. మంచిదే అక్కడచేసే ఉపన్యాసాలలో విద్యుచ్ఛక్తిని మీకు యిస్తున్నాం. మీరంతా irrigation కు ఉపయోగించుకోవాలి, పరిశ్రమలకు ఉపయోగించుకోవాలి అని చెబుతున్నారు. Electricity ఉన్న గ్రామాలలో ఆ electricity ని ఉపయోగించి కుటుంబప్రాథమికమీద ఎక్కడ ఏ పరిశ్రమలను ప్రారంభించడానికి వీలు ఉన్నదో ఆ పరిశ్రమకు సంబం

ధించిన సాహిత్యం ప్రభుత్వం దగ్గర ఉన్నదా? ప్రజలకు చెప్పడమేగాని తమకే తెలియదు ఢిల్లీలో వాళ్ళదగ్గర ఈ సాహిత్యం ఉన్నదా? లేదు పరిశ్రమలు పెంచండి, పెంచండి అంటే ఎట్లా పెంచుతారు అసలు మన పద్ధతే తప్పుగా ఉన్నది ఎక్కడా చూసినా వ్యవసాయం చేయలేదు, వ్యవసాయం చేయలేదు అంటున్నారు అమెరికాలో గాని, యితర దేశాలలో ఏ దేశంలో అయినా గాని వ్యవసాయానికి పరిశ్రమలకుగాను ఎంత సహాయం జరుగుతున్నది మన దేశం వారు ఒకరు చెప్పగా వింటిని టెక్సాస్ అనే రాష్ట్రంలో వర్షం వడుతూ ఉన్నదట. ఇక్కడ చిత్తూరులో ఒకటి, కుమ్మూరులో ఒకటి, హైదరాబాద్ లో ఒకటి వర్ష పాతానికి సంబంధించిన లెక్కలు పెట్టినారుగాని అక్కడి ప్రతి గ్రామంలో వెంటనే ఇంత వర్షం పడిందని phone ద్వారా communicate చేయడం, ఆవర్షంవల్ల ఎంత moisture ఉంటుంది, ఎంత జలం దొరుకుతుంది, ఏ పంట వేస్తే మంచిది, ఎన్ని నెలలపంట వేస్తే మంచిది మొదలైనవి తెలిపి సహాయం చేస్తున్నారు. జపాన్ లో 400 పౌనులు fertiliser supply చేస్తూంటే, ఫ్రాన్సులో 250 పౌనులు నత్రజని supply చేస్తూ ఉంటే 350 పౌనులవరకు European countries లో వాళ్ళు supply చేస్తూ వుంటే మన ప్రభుత్వం ఒకేఒక పౌను supply చేస్తున్నది. పంత్ గారి కుమారులు రైతుకు సంబంధించి ఒక పుస్తకం వ్రాశారు. ఆ పుస్తకంలో నుంచి చేసు చెపుతున్నాను. ఎకరాకుఒక పౌను ఎరువు మాత్రమే యిచ్చినట్లయితే రైతులు ఏమి చేయగలరు? అలాగే పరిశ్రమలకు సంబంధించి వారికి కావలసిన సాహిత్యము, సాంకేతిక సహాయము ఇవ్వాలి. Small scale service institute అని పెట్టినారు గాని cottage industriesను develop చేయడానికి ఏమి చేసినారు? గ్రామ ప్రాతిపదికమీద, కుటుంబ ప్రాతిపదికమీద industries పెంచి ఉన్నట్లయితే రాయలసీమలో కరువులు వచ్చినా తట్టుకొని నిలబడేదానికి వీలువుండేది. ఆ విధంగానే తెలంగాణాప్రాంతంలో. గుంటూరుజిల్లాలో మెట్టప్రాంతాలలోవున్న జనం కరువు వచ్చినా నిలబడేదానికి ఆదాయం వస్తుంది. సులభంగా వుండే జనం బ్రతికేదానికి ఏదైన ప్రణాళిక వేశారా అంటే లేదు డబ్బు యివ్వవద్దు సలహా అయినా యిచ్చినారా? ఆ సాహిత్యం అయినా యిచ్చినారా? ప్రభుత్వందగ్గర ఆ సత్తా వున్నదా? అలాంటప్పుడు ఏ విధంగా దీనిని ప్రణాళిక అని గుర్తించమంటారు? ఎలాగ బలవరచమంటారో చెప్పమని కోరుతున్నాను. ఇక పంచాయితీ రాజ్యం. ఇది మూడు అంతస్తుల మేడ. ఈ మేడక్రింద ఉన్న పునాదులు కదిలిపోతున్నాయి. నేను ఇంతకుముందే డైరెక్టర్ నారాయణగారు వ్రాసిన గ్రంథము చూపితిని. అందులో పట్టణాలలో atomization ఉన్నది, అందువల్ల democracy ఓటింగ్ పద్ధతి కొంతవరకు సాగుచూపున్నది. ఘర్షణ రాదు. వ్యక్తిగతమైన క్రోధములు ఏమీ రావు అని చెప్పినారు.

ఈ మధ్య ఆంధ్ర యూనివర్సిటీవారు ఎన్నికల ఫలితాలకు సంబంధించిన లెక్కలు తయారుచేయించారు. వివిధ ప్రాంతాల పర్యటనానంతరం యీ సర్వే వివరాలు తెలియపర్చబడ్డాయి. ఆయన నాకు చెప్పినారు. ఈ ఎన్నికలవలన దేశంలో కాన్స్ట్రంట్ కమ్యూనిటీ భావం మరింత విజృంభిస్తున్నది. ఈ విషయము సర్వేవలన విశదముగా తెలియడమైనది. ఏమిటా ఎన్నికల విధానం? గ్రామంలో చేతులు ఎత్తమంటున్నారు. దీనివలన మైనారిటీ కమ్యూనిటీస్ ఏవిధంగా గ్రామంలో జీవించగలుగుతాయి ఎవరి ఎదుట వారు చేతులెత్తగలరు? అధ్యక్షా, ఎందుకొరకు మీరు అడల్ట్ ప్రాంచైజ్ కావాలన్నారు, ఎందుకొరకు మీరు సీక్రెట్ బాలెట్ పద్ధతి కొరకు పోరాడారు? ఆ విషయాలు ఒక్కసారి గమనించండి. వంచాయితీ ఎన్నికలలో యీ విధానం లేక పోవడం వలననే అక్కడ అనేక చిక్కులు సంభవిస్తున్నవి. ఈ ఎన్నికలలో కాంగ్రెసు తమ బాధ్యత విస్మరించడానికి వీలులేదట. అందుకే వారు కూడ ఎన్నికలలో పాల్గొంటారుట తప్పనిసరిగా ఎన్నికలలో దిగవలసిందేనట. ఎందువలన ఆ విధంగా ఎన్నికలలో దిగుతున్నారు? ఇక్కడవున్న 230 మంది యం ఎల్. ఎస్ జిల్లా పరిషత్తులలో వుండాలని, లేకపోతే తమకు మెజారిటీ వుండదని అందులోని ఉద్దేశం. 'కాంగ్రెసు మెజారిటీలో వుంటే తప్ప నేను వంచాయితీ సమితి ప్రెసిడెంటునుకాలేను, జిల్లాపరిషత్తు చైర్మన్ కాలేను' అనే వుద్దేశం పెట్టుకుని యీ విధంగా చేస్తున్నారు. ఈ విధంగా ఉంటే రేపు ఎన్నికలలో గ్రామాల రూపురేఖలు ఏవిధంగా ఉంటాయి? చీలిపోవడమేగదా? ముక్కలు ముక్కలై పోవడమేగదా, అసలు వంచాయితీ రాజ్యం దేనిపై ఆధారపడివుంది? ఐక్యత మీద. అది యీ విధంగా సాధించడానికి అవకాశముంటుందా? ఎన్నికలలోనే గ్రామ ఐక్యతను విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నారాయే. ఇంక అక్కడ ఐక్యతేమి వుంటుంది? కనుక ఎన్నికలలో యీ రాజకీయ పార్టీల ప్రమేయం లేకుంటే మంచిది అందుకు మంత్రిగారు ముందుకు వచ్చి వుండవలసింది. ఆయన కాంగ్రెసు ప్రెసిడెంటుగా వున్నప్పుడే ముందుకు వచ్చి వుండవలసింది. కాని రాలేదు. మంత్రిగా వున్నప్పుడైనా ముందుకు రావడంలేదు. వంచాయితీ ఎన్నికలలో రాజకీయ పార్టీల ప్రమేయమేమీ వుండడానికి వీలేదనే సిద్ధాంతాన్ని ఒప్పుకొనడానికి మేము సిద్ధంగా వున్నాం. ఆవిధంగా అయితే గ్రామాలలో కొంతవరకయినా శాంతి వుంటుంది. లేకపోతే చీలికలు, కొట్లాటలు తప్పవు మేడ పైకి ఖరాన్ని అందుకోడానికి క్రిందివారిని త్రొక్కిస్తారు. మొన్న వంచాయితీ సమితి ఎన్నికలకు, రేపటి వంచాయితీ సమితి ఎన్నికలకు ఎంతో భేదం వుంది. జిల్లాపరిషత్తు చైర్మన్ కావాలనే ఆతను మా గ్రామమునకు వచ్చి నన్ను ప్రెసిడెంటుగా తీసుకురాగలిగితేనే అక్కడ చైర్మన్ అవుతాడు.

లేకపోతే కాలేదు ఈ రకమైన సంఘాన్ని చేస్తే ఎన్నికలలో తీసుకు వస్తున్నారు పార్టీలతోకలగ పెరిగిపోతుంది ఇంక గ్రామంలో ఒక్కత ఎం పుంటుంది? ఈనాడు పంచాయితీలలో అన్ని పంచాయితీలే పంచాయితీ సమితి ప్రెసిడెంటు ఏ పార్టీవాడో ఆ పార్టీకి సంబంధించి పంచాయితీలలోనే పనులు జరుపుతాడు, లేకపోతేలేదు కావాలంటే మంత్రిగారికి నేను వివరాలు కూడ యివ్వగలను వచ్చే సమావేశంలో అందువలన స్వతంత్రంగా ఎలక్టిన్గ్స్ బోర్డు నేవీధముగా సెలెక్టాల్పూర్ అదేవిధముగ గ్రాంట్లను మంజూరుచేయుటకు ఒక స్వతంత్ర కమిషన్ ను ఏర్పాటు చేస్తే అద్యారా వాలంటీరీ పెప్లమైజేషన్ పోతుందని తెలియజేస్తున్నారు ఇందుకు పూనుకుంటారా? అని మంత్రిగారిని అడుగుతున్నాను

ఒకపని చేయడానికి నాలుగు శాఖలున్నాయి, నలుగురు మనుషు లుంటారు ఏమి చేయాలో వారికి తెలియదు. ఏది కావలినై, ఎవరిని గ్రహి తేక్కాలో తెలియకుండా వుంది అధ్యక్షా, యల్. డి వర్క్సు క్రింద కొన్ని బావులు త్రవ్వతున్నారు, వెల్ థేర్ శాఖకు సంబంధించి, కొన్ని బావులు త్రవ్వతున్నారు ఈక్వలై జేషన్ ఫండ్ అని — అది యీ మధ్యనే వచ్చింది — దానిక్రింద కొన్ని బావులు త్రవ్వతున్నారు ఇవిగాక, ఆర్. డబ్ల్యు. యస్. బావులు కొన్ని-ఈ రకంగా నాలుగైదు రకాలుగా మంచినిటి బావులు త్రవ్వ తున్నారు. నలుగురు ఓవర్సీర్స్ వుంటారు. పని మాత్రం సక్రమంగా జరగదు. అలాగే రోడ్లకూడ చూడండి. యల్. డి వర్క్సు, వి ఆర్ డి, ఈ క్వలై జేషన్ ఫండ్... వీటికి సంబంధించి విడివిడిగా రోడ్ల నిర్మాణాన్ని సాగిస్తున్నారు అలాగే అప్పులు ఇవ్వడం కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీస్ ద్వారా కొన్ని అప్పులు, తక్కువీ అప్పులు, వ్యవసాయశాఖ యిచ్చే అప్పులు, పరిశ్రమలశాఖ యిచ్చే అప్పులు యివి నాకు తెలిసినవి ఇంకా ఎన్నో వున్నాయి ఈ విధంగా ఒకే వ్యక్తి నాలుగు రకాలైన అప్పులు తీసుకోడానికి పాలు కలుగజేస్తున్నారు ఈ పద్ధతి కొనసాగినట్లయితే తప్పక ఇందులో చిక్కులు వస్తాయి దీనికి సమన్వయ మైన సూత్రము నొకదానిని తీసుకురావలసిందిగా నేను కోరుతున్నాను.

ఇంక ప్రణాళిక వుంది. మంచిదో, చెడ్డదో ఒక ప్రణాళిక తయారు జేశారు దీనిని అమలు జరిపేది ఎవరు? అందుకు ప్రత్యేకోద్యోగి ఒకరు వుండకపోతే ఇది సక్రమంగా ఎలా అమలు జరుగుతుంది? ఇన్నికోట్ల రూపా యిలకు సంబంధించిన యీ ప్రణాళిక ఏం కావాలి? చీఫ్ సెక్రటరీని డెవలప్ మెంటు కమిషన్ గా నియమించడం ఏమిటి? చీఫ్ సెక్రటరీ ఉద్యోగం ఏమిటి? ఫైర్స్ చూడడం. అన్ని డిపార్టుమెంటును కొ-ఆర్డినేట్ చేస్తారని ఆయనకు డెవలప్ మెంట్ కమిషన్ షిప్ ఇచ్చారు, ఈ డబ్బు సక్రమముగా

ఖర్చు కావలయునా, లేదా? అతను తప్పనిసరిగా ప్రతిజిల్లాకు వెళ్ళి అక్కడ ప్లాను సక్రమంగా అమలుజరుగుతున్నదీ, లేనిదీ చూడాలి ఈ డబ్బు సక్రమంగా ఖర్చు కావలయునంటే, ఆ విధంగా కాకుండావుంటే వెంటనే అందుకు కావలసిన చర్య తీసుకొనడం, సవరణలు ప్రతిపాదించడం జరుగుతుండవలెను. కనుక ఇందుకుగాను ఒక ప్రత్యేకోద్యోగిని నియమించవలసిన అవసరం ఎంత యినా ఉంది బడ్జెట్టు మనం చూస్తూనేవున్నాం అవసరమైనచోట ఖర్చుపెట్టక పోవడం, కేటాయించినదంతా మిగిలిపోవడం జరుగుతూనే ఉంది సుందరయ్య గారి అధ్యర్యమున జరిగిన పబ్లిక్ అక్కౌంట్స్ కమిటీలో చూసింది యిదే ఇచ్చిన సీటుములు అమలుజరగడం లేదు. తరువాత మొత్తం ఖర్చు చూస్తే అదొక ప్రత్యేకమైన బడ్జెట్ గా తయారవుతున్నది. ఆవిధంగా జరుగకుండుటకు ప్లాన్ను సక్రమంగా అమలు జరుపుటకుగాను డెవలప్ మెంట్ కమిషనర్ గా ఒక ప్రత్యేకోద్యోగిని నియమించవలసిందిగా కోరుతూ నేను విరమిస్తున్నాను.

Sri K. Koti Reddy (Lakkireddipalli) : Mr. Speaker, Sir, in supporting the resolution moved by the Minister for Planning, I beg to make a few remarks on the draft Third Five-year Plan that has been circulated to us. The Minister himself has stated that after all Rome could not be built in a day. It would certainly take some time before we could achieve what we really want in this country in order to improve the general conditions of the people and to create wealth by means of development programmes by the participation of as large a proportion of the people as possible.

Sir, the national Plan envisaged by the Government of India involves some principles. Particularly, with regard to the inter-relationship between agriculture and industry, they have laid down that these two aspects of development should be so related that one cannot be developed without the other.

But unless we produce a large number of agricultural goods, industries cannot be improved. Apart from that, the production of food is very important. It is unfortunate that this country was hitherto treated by the globe-trotters who used to come to our country as poverty-stricken due to the increase of population in spite of the fact that this country is mainly agricultural. If to-day we have to import a lot of food from other countries, it seems to me that we have to be ashamed of the situation. It has crippled us for some years in

many respects in our development programme. We have to send 150 to 200 crores to other countries for importing food to maintain ourselves and that, I think, is responsible for our not being able to spend as much money as possible on food production. With regard to the development of food, I feel that even the Central Government has not devoted its careful attention. Irrigation helps a good deal in our efforts to increased production and increased agricultural goods. In countries which receive a fairly well distributed amount of rain like Spain, they had to resort to many irrigation projects for production of agricultural goods. In our country where distribution of rain is not proper and depend as we do on the monsoons, it is absolutely necessary if we really want to produce enough food in our country, to husband our water resources to the largest extent possible. Happily for us, there are many great rivers whose water if we could utilise, would probably help us in averting this difficulty of producing enough food. Instead of trying to reduce the population, if we devote more attention on spending as much money as we can from our own resources or by loans from other countries, I am sure we will be able to produce enough food. What is it that we are able to do in that direction? No doubt, some big projects have been begun for some time but so far as the Rayalaseema area, which is subject to frequent famine, is concerned, I am afraid, it is a very sorry tale to tell that neither the Central Government nor the State Government have taken steps to husband our resources. It is nearly a century ago that a great engineer conceived the idea of utilising the waters of Tungabhadra. As a result of the great famine of 1875, the Irrigation Commission of 1902 and 1903 was appointed which made recommendations to the Government in those days. The Central Government has to do a good deal for irrigation projects because local Governments could not spend any money beyond 50 lakhs for any big project. What is the position to-day? Though the Tungabhadra project had been investigated as long back as 1908 in every detail possible to irrigate nearly 18 lakhs of acres at a cost of 17 crores, what is the position to-day? It may come to 150 or 200 crores to bring these 18 lakhs of acres under cultivation. At present only about 5 or 6 lakhs

of acres can be brought under cultivation. Such is the position. How can we expect to produce more food in our country unless we are in a position to give enough water to supplement the water that God would be pleased to give? In the matter of industries, it is a sorry tale that we should have been so much neglected. Why is this step-motherly attitude of the Government of India? On one side they say "you are an agricultural country, you produce food, you must give our food-grains and reduce the prices" and on the other side, very little is probably done by way of help from the Central Government in that direction. In Ceded Districts where we have every possible mineral, everything is being exported to Bombay and Madras. Iron is being exported to Japan. Any amount of Limestone and other minerals necessary for production of cement are available. Unfortunately our country is poor. No individual from our own country is coming forward to take up production and nobody comes forward to-day. I only plead with the Central Government and with our own Government to see that some of these projects are taken up for utilising the minerals of Rayalaseema in order to help the country.

The next question is, how to shape our projects when the Minister has said that we have not been able to show to the Central Government enough resources. We had asked for a larger outlay from them. We had to limit because our resources are poor. No doubt they have given us discretion to start some projects from our own resources and spend for development of our country. I appeal to the Government to do everything possible to improve and increase our resources.

Mr. Speaker : Now that it is 1-30 p.m., you can please resume your speech at 3-30 when we meet this evening.

The House adjourned till 3-30 p.m.

The House reassembled at Half Past Three of the clock.

(Mr. Speaker in the Chair)

(Quorum Bell was rung.)

Mr. Speaker : I now adjourn the House till, 9-00 a.m. tomorrow.

(The House then adjourned)